

รายงานผลการสำรวจดินพื้นที่ป่าชุมชนโคกตอนท่า บ้านเหล่าจัน

ววส ๔๙๗๕๕ / ๑๔๓

การศึกษาคุณสมบัติของดินพื้นที่ป่าชุมชนโคกตอนท่า บ้านเหล่าจัน

ตำบลแก่คำ อําเภอแก่คำ จังหวัดมหาสารคาม

Study on Soil Qualification in the Koke Donta Community
Forest, Ban Lao Chan, Amphur Kae-Dum; Maha Sarakham

รุ่งพา โพธิ์ครี
ยอดรัก นราพร
กรกนก จันทะเรศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ห้องสมุดสถาบันราชภัฏมหาสารคาม
ผู้รับ.....
วันที่รับ..... ๓๐.๔.๒๕๕๐
หมายเลขบัตร..... ก. ๑๗๓๘๓๒
เดือนปีเก็บหนังสือ..... ๓๖๑.๔ ๘๒๕๐ ๒๕๕๐

๑๖๙ ๘๙๑/๒๕๕๐ - ๑๐๓

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ปี พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการสอนรายงานวิจัยสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณารายงานการวิจัยฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
สิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้

คณะกรรมการสอน

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.สมส่วน จันทร์)

..... กรรมการ

(อาจารย์เมตตา เก่งช่วงศ.)

..... กรรมการ

(อาจารย์นฤกุล ฤทธา)

..... กรรมการ

(อาจารย์รุพิกร สายแก้ว)

..... กรรมการ

(อาจารย์ติกร แสงหัว)

..... กรรมการ

(อาจารย์เชิญ สนับดิโขชา)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHANDI RAMA MAAHACHAAM UNIVERSITY

คณะกรรมการและเทคโนโลยี อนุมัติให้รับวิจัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(อาจารย์เมตตา เก่งช่วงศ.)

หัวหน้าสาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

.....
(อาจารย์สมาน ศรีสะอุ่ค)

คอมมิทTEE คณะกรรมการและเทคโนโลยี

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณสมบัติของคินพื้นที่ป่าชุมชนโภคภอนทา บ้านเหล่าจัน ตำบลแก่ค่า อำเภอแก่ค่า จังหวัดมหาสารคาม ได้ดำเนินการวิจัยเสร็จเรียบร้อยได้ ด้วยคี เนื่องจากได้รับความกรุณาเป็นอย่างคีจาก อาจารย์ คร.ส.สมสงวน จันทร์ อาจารย์ เมตตา เก่งชูวงศ์ อาจารย์นุกูล กุດแตลง อาจารย์วุฒิกร สายแก้ว อาจารย์ติกร แสงหัว อาจารย์เชิดชัย สมบัติโขชา คุณชนผู้ เนื้อศรี และคุณทศพล เสนนาดาษ ที่ให้คำปรึกษา และแนะนำ ตลอดจนเอาใจใส่ในการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด จนการทำปัญหาพิเศษเรื่อง น้ำสำเริงลงคืบคี คณะผู้ทำการวิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนตลอดจนเพื่อนๆ และน้องๆ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมทุกคนที่ให้กำลังใจ และมีส่วนผลักดันในการทำวิจัยสำเร็จ ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม องค์กรบริหารส่วนตำบลแก่ค่า ที่เป็นแหล่งให้ค้นคว้าข้อมูลต่างๆ และ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมอนุเคราะห์ อุปกรณ์ สารเคมี รวมไปถึงสถานที่สำหรับทำ การวิจัยในครั้งนี้ ที่ให้ทำงานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิค่า นารดา ผู้ซึ่งเปรียบเสมือนชีวิตและจิตใจของผู้ศึกษา ที่ได้ให้การอบรมสั่งสอนให้ความรัก ความอบอุ่น กำลังใจตลอดมา และให้การส่งเสริม สนับสนุน กำลังทรัพย์ในการศึกษาเล่าเรียน รวมทั้งญาติพี่น้องทุกคนที่เป็นกำลังใจอันสำคัญ ยิ่งในการวิจัย ในครั้งนี้ คุณค่าและประโยชน์ของรายงานการวิจัยฉบับนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบ เป็นเครื่องบูชาพระคุณบิค่า นารดา ตลอดจนบุรพาราษที่มีส่วนสำคัญยิ่งในการอบรมสั่ง สอนให้แก่คือ คณะผู้วิจัยสำเร็จสมบูรณ์

คณะผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง	การศึกษาคุณสมบัติของดินพื้นที่ป่าชุมชนโภกหนองทา บ้านเหล่าจัน
	คำนำลักษณะ สำเนาแก่คำ จังหวัดมหาสารคาม
ผู้วิจัย	รุ่งนพา โพธิ์ศรี ขอดรัก นรากร กรกนก จันทะเรก
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.สมส่วน จันทร์ อาจารย์เมตตา เก่งชูวงศ์ อาจารย์นุกูล ฤคแฉลง อาจารย์วุฒิกร สายแก้ว อาจารย์รติกิร แสงหัว อาจารย์เชิดชัย สมบัติโชค
สาขาวิชา / คณะ	วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม / คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ปีที่พิมพ์	2550

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้เพื่อศึกษาคุณสมบัติของดินทางด้านกายภาพและเคมีบางประการของดิน ในพื้นที่ป่าชุมชนโภกหนองทา บ้านเหล่าจัน คำนำแก่คำ จังหวัดมหาสารคาม

โดยเก็บตัวอย่างดินจำนวน 19 ชุด นำมาวิเคราะห์คุณสมบัติทางด้านกายภาพและเคมี รวม 7 พารามิเตอร์ ได้แก่ อุณหภูมิ (Temperature), สีดิน (Soil Color), ค่าการนำไฟฟ้า (EC), ความเป็นกรดค้าง (pH), ในโทรศั้งหมู่ (Total N), การวิเคราะห์ฟอสฟอรัส (Available P) และปริมาณสารตะกั่ว (Pb)

ผลการวิเคราะห์คุณสมบัติของดินแต่ละพารามิเตอร์มีค่าดังนี้ อุณหภูมิ $25 - 35^{\circ}\text{C}$ ดินชั้นบนมีค่าสีอยู่ระหว่าง สีเทาปนน้ำตาลอ่อน – สีเทาปนแดงอ่อน (10 YR7/3 - 5 YR7/2) ดินชั้นล่างมีค่าสีอยู่ระหว่าง สีน้ำตาลปนเหลือง – สีเทาอ่อนปนแดงอ่อน (10 YR7/4 - 5

YR8/2) ค่าการนำไฟฟ้าของดินชั้นบนมีค่า $150.60 - 211.40 \mu\text{s/cm}$ และดินชั้นล่างมีค่า $146.03 - 199.10 \mu\text{s/cm}$ ความเป็นกรด – ค้าง (pH) ของดินชั้นบนมีค่า $4.04 - 6.57$ และดินชั้นล่างมีค่า $4.04 - 5.63$ ปริมาณในโครงเกสรทั้งหมด (Total N) ของดินชั้นบนมีค่า $0.013 - 0.057 \text{ เมอร์เซ่นต์}$ และดินชั้นล่างมีค่า $0.010 - 0.042 \text{ เมอร์เซ่นต์}$ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) ของดินชั้นบน มีค่า $5.71 - 10.92 \text{ ppm}$ และดินชั้นล่างมีค่า $4.00 - 10.21 \text{ ppm}$ ปริมาณตะกั่ว (Pb) ของดินชั้นบน มีค่า $5.92 - 8.25 \text{ mg/Kg}$ และดินชั้นล่างมีค่า $5.92 - 7.83 \text{ mg/Kg}$

คุณสมบัติของดินในพื้นที่ป่าชุมชนโภคดอนทา อยู่ในเกณฑ์ที่มีความอุดมสมบูรณ์ ส่วนปริมาณตะกั่วในดินบริเวณที่ท่อระบายน้ำเสียจากโรงงานห่อผ้าแตก พนว่า ยังมีค่าต่ำกว่า เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพดินที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอื่นนอกเหนือจากการอยู่อาศัย และ เกษตรกรรมของประเทศไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title	Study on Soil Qualification in the Koke Donta Community Forest, Ban Lao Chan, Amphur Kae-Dum; Maha Sarakham.
Authors	Rungnapa Posri Yodruk Naratorn Kornkanok Juntarat
Advisors	Dr. Somsanguan Chantachon Mrs. Metta Kenchuwong Mr. Nukool Kudthalang Mr. Wuttikorn Saikaew Miss. Ratikon Sanghaw Mr Cherdchai Sombatyotha
Department/Faculty	Environmental Science / Science and Technology
University	Rajabhat Institute Maha Sarakham University
Year	2007

ABSTRACT

The purposes of this research were to study on qualification physical and chemical partly of soil in the Koke donta community forest Ban Lao Chan Kae Dam District in Maha Sarakham .

To determine the samples collected point of soil to be 19 points and collected all samples soil to analyze it physical and chemical qualification by 7 parameters that's Temperature, Soil Color, EC, pH, Total N, Available P and Pb.

The Qualification of soils in each parameters were in average range as follow :

Temperature was approximately 25.00 – 35.00 °C. Soil Color of the upper layer was between grey – light brown and grey – light red (5YR7/3 – 10YR7/2), the lower layer was between brown – yellow and grey – light red (10YR8/4 – 5YR8/2).

EC the upper layer average was between 150.60 – 211.40 $\mu\text{s}/\text{cm}$, EC the lower layer average was between 146.03 – 199.10 $\mu\text{s}/\text{cm}$. pH number of the upper layer average was between 4.04 – 6.57, the lower layer average was between 4.04 – 5.63, Total Nitrogen of the upper layer was 0.013 – 0.570 percent, total Nitrogen of the lower layer was 0.010 – 0.042 percent. Available Phosphorus of upper layer average was between 5.71 – 10.92 ppm, available Phosphorus of lower layer average was between 4.00 – 10.21 ppm. Lead (Pb) in the upper layer was 0.24 – 0.33 mg/Kg, lead (Pb) in the upper layer was 0.24 – 0.31 mg/Kg.

The Qualification of soil in all parameters were plentiful soil. The analyzing of Pb in soil in the weaving factory's waste water broken tube were found that Pb quantity in soil was lower than standard level for useful soil quality other than residential and agricultural area in Thailand.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๒
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๓
สารบัญ.....	๔
สารบัญตาราง.....	๕
สารบัญภาพ.....	๖

บทที่ ๑ บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	๑
1.2 วัตถุประสงค์	๒
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๒
1.4 ขอบเขตการศึกษา	๒
1.5 นิยามคำศัพท์	๓
1.6 ระยะเวลาและสถานที่ทำวิจัย.....	๓

บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 คิน.....	๕
2.2 ผลพิษทางคิน.....	๙
2.3 เป้าชนวนโภคดอนทา.....	๑๕
2.4 การปนเปื้อนน้ำทึ่งในเป้าชนวนโภคดอนทา.....	๑๖
2.5 พารามิเตอร์ที่ศึกษา.....	๑๖
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๒๑

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 พื้นที่ศึกษา	๒๕
3.2 การกำหนดจุดเก็บตัวอย่าง	๒๗
3.3 การเก็บตัวอย่างคิน	๓๐
3.4 การวิเคราะห์คุณสมบัติของคิน.....	๓๐

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของพื้นที่ป่าชุมชนโภคดอนทา.....	33
4.2 ผลการศึกษาคุณสมบัติของคินทางด้านภาษาภาพ และเคนี.....	34
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	57
5.2 อภิปรายผล.....	63
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	65
บรรณานุกรม.....	67
ภาคผนวก	69
ภาคผนวก ก การวิเคราะห์คุณสมบัติคิน.....	70
ภาคผนวก ข มาตรฐานคุณภาพคินที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอื่นนอกเหนือ จากการอยู่อาศัย และเกษตรกรรม.....	84
ภาคผนวก ค ภาพการเก็บตัวอย่างคิน.....	94
ประวัติผู้วิจัย.....	98

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ส่วนประกอบของคินทั่วๆ ไปที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก.....	7
3.1 พารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาและวิธีวิเคราะห์คุณสมบัติคิน.....	31
4.1 ผลการวิเคราะห์ค่าอุณหภูมิ.....	44
4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสีดิน.....	45
4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าการนำไฟฟ้า.....	46
4.4 ผลการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด-ด่าง.....	47
4.5 ผลการวิเคราะห์ปริมาณในโตรเรนทั้งหมด.....	48
4.6 ผลการวิเคราะห์ปริมาณเฟอฟอรัสที่เป็นประโยชน์.....	49
4.7 ผลการวิเคราะห์ปริมาณตะกั่ว.....	50
5.1 ผลการศึกษาคุณสมบัติคินของจุดเก็บตัวอย่างทั้ง 19 จุด คินชั้นบนและคินชั้นล่าง.....	59

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงส่วนประกอบของดินบนที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช.....	6
3.1 อาณาเขตติดต่อโดยรอบของพื้นที่ป่าชุมชนโภคดอนทา.....	26
3.2 คำแนะนำงบประมาณตัวอย่างคินในพื้นที่ป่าชุมชนโภคดอนทา ทั้ง 19 จุด.....	29
4.1 ระดับอุณหภูมิของแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง.....	50
4.2 ค่าการนำไฟฟ้า (EC) ในดินชั้นบนและดินชั้นล่างของแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง.....	51
4.3 ค่าความเป็นกรด-ค้าง (pH) ในดินชั้นบนและดินชั้นล่างของแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง.....	52
4.4 ปริมาณไนโตรเจน (Total N) ในดินชั้นบนและดินชั้นล่างของแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง.....	53
4.5 ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable P) ในดินชั้นบนและดินชั้นล่าง ของแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง.....	54
4.6 ปริมาณตะกั่ว (Pb) ในดินชั้นบนและดินชั้นล่างของแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง.....	55

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คินเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตปัจจัยพื้นฐานในการค้ารังชีวิต คือปัจจัยที่ได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยาภัณฑ์ นอกจากนี้คินยังเป็นทรัพยากร ที่มีคุณค่าเป็นรากฐานความเริ่มและความมั่นคงของประเทศ โดยประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากคินในการประกอบอาชีพ เช่น การเกษตรกรรม การพาณิชย์ เป็นต้น หากแต่ การกระทำของมนุษย์ในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบให้คินเสื่อมคุณภาพจนพื้นที่บางแห่งไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อีกหรือใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ เช่น การใช้ปุ๋ยเคมี การใช้สารกำจัดศัตรูพืช การระบายน้ำทั้งของโรงงานอุตสาหกรรมลงบนดิน เป็นต้น

สารน้ำพิษสามารถเข้าสู่คินได้หลายรูปแบบ เช่น สามารถตกลงมาจากอากาศในรูปของฝุ่นกรด จากน้ำเสียค่างๆ จากขาดหรือของเสียจากสิ่งมีชีวิต หรือจากการกำจัดขยะ เป็นต้น สารเหล่านี้ เข้าสู่คินแล้วสามารถหมุนเวียนเข้าห่วงโซ่อหาร ได้โดยตรง เนื่องจากคินเป็นแหล่งที่มีกิจกรรมของสิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ต่างๆ เป็นจำนวนมาก (โยธิน ศรีบพงศ์, 2542)

คินที่รับน้ำทึบจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ปล่อยออกมานานเป็นอนันัชซึ่งอุดกั้นกิจกรรมของโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้ในกระบวนการผลิต วัตถุคืนที่ใช้ในการผลิต รวมทั้งน้ำล้างอุปกรณ์ ซึ่งสารตกค้างก็จะปล่อยไปปนมากับน้ำทึบนี้ หากโรงงานอุตสาหกรรมใช้ระบบบำบัดน้ำเสียที่ไม่เหมาะสม หรือขาดจิตสำนึกในการบำบัดน้ำเสียดังกล่าวซึ่งจะสร้างปัญหาให้แก่ประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ข้างเคียงได้ ดังเช่น โรงงานทอผ้าจะมีกระบวนการซักล้างผ้า ซึ่งต้องใช้ผงซักฟอกที่มีสารประกอบประเภทฟอสฟेटที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของคินได้ นอกจากนี้น้ำทึบที่ปล่อยออกสู่สาธารณะอาจมีส่วนประกอบของสีข้อมผ้าซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าในสีข้อมผ้านั้นมีส่วนประกอบของโลหะหนักบางชนิด เช่น ตะกั่ว ปรอท เป็นต้น ซึ่งทำให้เกิดการสะสมในชั้นคินทำให้เกิดมลพิษทางคิน ส่งผลกระทบต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ

ป้าชุมชนโกลดอนท่าในพื้นที่บ้านเหล่าจัน ตำบลแก่คำ อําเภอแก่คำ จังหวัดมหาสารคาม เป็นอีกป้าชุมชนหนึ่งที่มีความอุดมสมบูรณ์ หากแต่ได้มีโรงงานทอผ้าได้วางท่อระบายน้ำทึบผ่านเขตป้าชุมชนโกลดอนท่าไปปะทะกับบ้านน้ำเสียที่มีระบบแบบ

บ่อผึ้ง ซึ่งถูกยังคงไว้ ของระบบบ้านคันน้ำเสียอยู่ในบริเวณที่เป็นที่ราบสูง ซึ่งอาจมีการไหลล้นของน้ำทึ่งสูงพื้นที่ป่าชุมชน โภคคุณทางและบริเวณพื้นที่นาของชาวบ้านบริเวณใกล้เคียง ทำให้ชาวบ้านไม่มั่นใจในระบบบ้านคันน้ำเสียคงคล่อง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพื้นที่ป่าชุมชนโภคคุณทางซึ่งเป็นแหล่ง涵养水源 ของชาวบ้าน และอาจเกิดผลเสียต่อคุณสมบัติของดินทำให้ดินเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาคุณสมบัติของดินพื้นที่ป่าชุมชนโภคคุณทาง บ้านเหล่าเจ่น ตำบลแกedula อําเภอแกedula จังหวัดมหาสารคาม เพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณสมบัติของดินสำหรับเป็นแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาคุณสมบัติทางด้านกายภาพและเคมีบางประการของดิน ในพื้นที่ป่าชุมชนโภคคุณทาง บ้านเหล่าเจ่น ตำบลแกedula อําเภอแกedula จังหวัดมหาสารคาม

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้จะทราบถึงคุณสมบัติของดินทางด้านกายภาพและเคมีเพื่อใช้ในการประกอบการประเมินคุณสมบัติของดิน
- ข้อมูลของคุณสมบัติของดินที่วิเคราะห์ได้สามารถนำไปเป็นฐานข้อมูลดินของป่าชุมชนโภคคุณทาง เพื่อให้นำมาใช้ในการวางแผนการจัดการป่าชุมชนโภคคุณทางให้มีความอุดมสมบูรณ์ยั่งยืนตลอดไป

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1. พื้นที่ศึกษา

พื้นที่ที่ศึกษาคุณสมบัติของดินในการวิจัยครั้งนี้เป็นพื้นที่ดินในป่าชุมชนโภคคุณทาง บ้านเหล่าเจ่น ตำบลแกedula อําเภอแกedula จังหวัดมหาสารคาม โดยเริ่มจากแนวเขตของป่าด้านที่ติดกับบ่อบ้านคันน้ำเสียของโรงงานทอผ้า ซึ่งมีจำนวน 4 บ่อ

2. การสุ่มเก็บตัวอย่างดิน

ในการสุ่มเก็บตัวอย่างดินจะทำการเก็บตัวอย่างดินทั้งหมด 19 ถุง ของดินชั้นบนที่ระดับความลึก 0-15 เซนติเมตร และดินชั้นล่างที่ระดับความลึก 15-30 เซนติเมตร ได้แก่ ดุดเก็บตัวอย่างดินที่ 1, 4, 7 และ 10 ซึ่งมีระยะห่าง 10 เมตร ของบ่อบ้านคันน้ำเสียที่ 1, 2, 3

และ 4 ตามลำดับ จุดเก็บตัวอย่างคินที่ 2, 5, 8 และ 11 ซึ่งมีระยะห่าง 20 เมตร ของบ่อ
น้ำบ่อน้ำเสียที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ จุดเก็บตัวอย่างคินที่ 3, 6, 9 และ 12 ซึ่งมี
ระยะห่าง 30 เมตร ของบ่อบ่อน้ำเสียที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ จุดเก็บตัวอย่างคินที่ 13,
14, 15 และ 16 เป็นจุดควบคุม ซึ่งมีระยะห่าง 90 เมตร ของบ่อบ่อน้ำเสียที่ 1, 2, 3 และ 4
ตามลำดับ จุดเก็บตัวอย่างคินที่ 17 และ 18 เป็นจุดเก็บตัวอย่างคินบริเวณท่อระบายน้ำเสีย
แตก ระยะห่างจากห้อแตก 0.5 เมตร และจุดเก็บตัวอย่างคินที่ 19 เป็นจุดควบคุมที่อยู่ทาง
ทิศตะวันออกของป่าชุมชนโภกหนองทา อยู่ห่างจากบ่อน้ำบ่อน้ำเสียที่ 4 เป็นระยะทาง
ประมาณ 200 เมตร

3. คุณสมบัติของดินที่ศึกษา มีดังนี้

3.1 คุณสมบัติทางค้านกักษณา ทำการศึกษา อุณหภูมิ (Temperature) และสีดิน
(Soil Color)

3.2 คุณสมบัติทางค้านกeming ทำการศึกษา ค่าความเป็นกรดค้าง (pH), การวิเคราะห์
ในไตรเจนทั้งหมด (Total N), การวิเคราะห์ฟอสฟอรัส (Available P), ค่าการนำไฟฟ้า (EC)
และปริมาณสารตะกั่ว (Pb)

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คุณสมบัติของดิน หมายถึง คุณสมบัติทางค้านกักษณาและเคมีทางประการของดิน
ในพื้นที่ป่าชุมชนโภกหนองทา ได้แก่ อุณหภูมิ (Temperature), สีดิน (Soil Color), ค่าความ
เป็นกรดค้าง (pH), การวิเคราะห์ในไตรเจนทั้งหมด (Total N), การวิเคราะห์ฟอสฟอรัส
(Available P), ค่าการนำไฟฟ้า (EC) และปริมาณสารตะกั่ว (Pb)

2. ป่าชุมชน หมายถึง พื้นที่ป่าไม้ที่ได้รับการจัดการโดยกระบวนการที่มีส่วนร่วมจาก
ประชาชนและองค์กร ตามความเชื่อและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ที่สอดคล้องกับ
ความต้องการของมนุษย์อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

1.6 ระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษางานวิจัยนี้มีระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2549 ถึง เดือนกุมภาพันธ์
พ.ศ. 2550

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาคุณสมบัติของดินพื้นที่ป่าชุมชน
โภคคุณทาง บ้านเหลาจัน ตำบลแก่คำ อําเภอแก่คำ จังหวัดมหาสารคาม มีดังนี้**

2.1 ดิน

- 2.1.1 ความหมายของดิน
- 2.1.2 ส่วนประกอบของดิน
- 2.1.3 ความสำคัญของดิน
- 2.1.4 ประเภทของดิน
- 2.1.5 คุณสมบัติของดิน

2.2 ผลกระทบทางดิน (Soil Pollution)

- 2.2.1 ความหมายของผลกระทบทางดิน
- 2.2.2 สาเหตุของการเกิดผลกระทบทางดิน
- 2.2.3 สารมลพิษในดิน
- 2.2.4 แหล่งกำเนิดสารมลพิษ
- 2.2.5 ผลกระทบที่เกิดจากผลกระทบทางดิน

2.3 ป่าชุมชนโภคคุณทาง

- 2.3.1 ความหมายของป่าชุมชน
- 2.3.2 ป่าชุมชนโภคคุณทาง
- 2.3.3 การใช้ประโยชน์ป่าชุมชนโภคคุณทาง

2.4 การประเมินของน้ำทึบในป่าชุมชนโภคคุณทาง

2.5 พารามิเตอร์ที่ศึกษา

- 2.5.1 อุณหภูมิ (Temperature)
- 2.5.2 สีดิน (Soil Color)
- 2.5.3 ค่าความเป็นกรดค้าง (pH)
- 2.5.4 ธาตุอาหารหลัก
  - 2.5.4.1 ในไตรเจน (Total N)
  - 2.5.4.2 ฟอสฟอรัส (Available P)

2.5.5 ก่อการนำไฟฟ้า (EC)

2.5.6 การวิเคราะห์ตะกั่ว (Pb)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ดิน

2.1.1 ความหมายของดิน (สาระ มนตรະถุล และคณะ, 2541)

ดิน หมายถึง เทหัวตถุธรรมชาติ (Natural Body) ที่ประกอบด้วยโลหะอื่นๆ ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนผันผวนของพิษและแร่ และอินทรีย์ที่มีส่วนผสมอยู่ในดิน

ดิน หมายถึง เทหัวตถุที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติรวมกันเป็นชั้น (Profile) จากส่วนผสมของแร่ธาตุต่างๆ ที่สลายตัวเป็นชั้นเล็กชั้นน้อยกับอินทรีย์ที่เปื้องผุพัง อื่นๆ รวมกันเป็นชั้นบางๆ ห่อหุ้มคิวโล แล้วเมื่อมีอาการและน้ำเป็นปริมาณที่เหมาะสมแล้ว จะช่วยค้ำจุนพร้อมทั้งช่วยในการยังชีพและการเจริญเติบโตของพืช

ดิน คือเทหัวตถุใดๆ ก็ตามที่ทำให้สั่งมีชีวิตสามารถเจริญเติบโตได้ หรือเป็นตัวกลางที่สามารถค้ำจุนหรือยึดเหนี่ยวให้พืชสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสภาพปกติ

และ คือเทหัวตถุธรรมชาติที่เกิดจากการสะสมตัวของแร่ หิน เศษเหลือจากชาตสัตว์ และโรงงานอุตสาหกรรม เป็นระยะเวลาหนึ่ง พันปี โดยอาศัยปัจจัยต่างๆ จนในที่สุดกลายเป็นดิน (เกณฑ์ ชั้นชื่อน, 2541)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ดิน หมายถึง เทหัวตถุที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ จากการผสมของแร่ธาตุต่างๆ ที่สลายตัวเป็นชั้นเล็กชั้นน้อยกับอินทรีย์ที่มีส่วนผสมอยู่ในดินเป็นชั้นบางๆ ห่อหุ้มโดยและช่วยค้ำจุนพร้อมทั้งช่วยในการยังชีพและการเจริญเติบโตของพืช

2.1.2 ส่วนประกอบของดิน (Soil Component)

ส่วนประกอบของดินแบ่งออกตามความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตของพืชได้เป็น 4 ส่วนใหญ่ๆ คือ

1. อินทรีย์ที่ไม่ใช่ดิน (Inorganic Matter) เป็นส่วนที่เกิดจากชั้นเล็กชั้นน้อยของแร่และหินต่างๆ ที่สลายตัวโดยทางเคมี ทางฟิสิกส์ และทางชีวเคมี

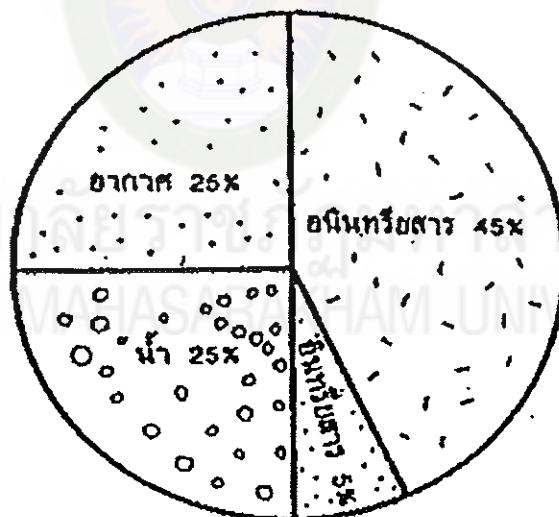
2. อินทรีย์ที่ใช้ (Organic Matter) ได้แก่ส่วนที่เกิดจากการเน่าเปื่อยผุพังหรือการสะสมตัวของเศษเหลือของพืชและสัตว์ที่กับดูนกันอยู่บนดิน

3. น้ำ น้ำที่อยู่ในดินน้ำหนึ่งในช่องว่างระหว่างเม็ดดิน (Aggregate) หรืออนุภาคดิน (Particle) ที่เรียกว่าห้องหรือที่ว่างน้ำ ช่องว่างในดิน (Pore Space)

4. อาคาร ที่ร่วงในคืนระหว่างก่อนคืนหรืออนุภาคคืนนั้นมีอาการหดตัว แก้ที่พบโดยทั่วไปในอาคารในคืนนั้นมีในโครงเงิน ออกร่อง และการบ่อนไดออกไซด์

ปริมาณของแต่ละส่วนที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกโดยทั่วไปแล้วจะมีส่วนประกอบที่เป็นของแข็งประมาณร้อยละ 50 โดยปริมาตร (อนินทรีบริวัตถุประมาณร้อยละ 45 โดยปริมาตรของอนินทรีบริวัตถุประมาณร้อยละ 5 โดยปริมาตร) และส่วนประกอบที่เป็นช่องว่างและน้ำร้อยละ 50 โดยปริมาตร (ซึ่งมีอาคารร้อยละ 25 โดยปริมาตร และน้ำประมาณร้อยละ 25 โดยปริมาตร)

คินมีส่วนประกอบที่สำคัญ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นของแข็ง (Soil Solids) กับส่วนที่เป็นช่องว่าง (Pore Space) ดังภาพที่ 2.1 และตารางที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แสดงส่วนประกอบของคินบนที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกโดยท้องพืช (Silt Loam)

แหล่งที่มา : Brady, 1974

ตารางที่ 2.1 ส่วนประกอบของดินทั่วไปที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก (ดินร่วน)
(Brady, 1974)

ส่วนประกอบของดิน	ปริมาณ (ร้อยละ)	น้ำหนัก (กิโลกรัม/ตารางเมตร)
ของแข็ง		
อนินทรีขัดๆ (Mineral)	45	1300
อินทรีขัดๆ (Organic)	5	50
ช่องว่าง		
น้ำ (Water)	20-30	250
อากาศ (Air)	20-30	277 (กรัม)

สำหรับพอกของแข็งที่เป็นอนินทรีขัดๆนี้ ได้มาจากการถลายตัวมุพังของสิ่งไม่มีชีวิต ได้แก่ หิน และแร่ชนิดต่างๆ ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ จนในที่สุดถลายนี้เป็นอนุภาคของทรายเมือง (Sand Silt) อนุภาคดินเหนียว (Clay) และอินทรีขัดๆส่วนใหญ่ได้มาจากการถลายนี้ ซึ่งมีอนุภาคดินเหนียวมากกว่าทรายเมือง อนุภาคดินเหนียวจะประกอบด้วยก๊าซในไตรเจน (N_2) ร้อยละ 79, ก๊าซออกซิเจน (O_2) ร้อยละ 20, ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) ร้อยละ 0.5, และก๊าซอื่นๆ อีกประมาณร้อยละ 0.5

2.1.3 ความสำคัญของดิน (เกณฑ์ ชั้นชื่อน, 2541)

ความสำคัญของดินคือความสามารถส่วนประกอบของดิน คือ

อนินทรีขัดๆ (Inorganic Matter Mineral) มีความสำคัญดังนี้ คือ

1. เป็นแหล่งธาตุอาหารของพืช
2. สามารถนำออกเนื้อของดินออกเป็นกลุ่มๆ ได้
3. มีส่วนประกอบของดินเหนียวเป็นส่วนใหญ่

อินทรีย์วัตถุ (Organic Matter Mineral) มีความสำคัญ คือ

1. มีชาติอาหารพากในโครงสร้างฟองฟอร์ส และกำมะถัน ซึ่งอยู่ในรูปอินทรีย์
  2. สามารถจำแนกโครงสร้างของคินออกเป็นกลุ่มๆ ได้
  3. เป็นอาหารและแหล่งสารสมของจุลินทรีย์ดิน

1. เป็นสารออกฤทธิ์

2. เป็นแหล่งน้ำสำหรับการเจริญเติบโตของพืช

อากาศในดิน (Soil Air) มีความสัมภัญคือ

1. เป็นแหล่งของก๊าซออกซิเจน (O_2) สำหรับพืชและสัตว์
  2. เป็นแหล่งของก๊าซคาร์บอน ไดออกไซด์ (CO_2)
  3. เป็นแหล่งของก๊าซไนโตรเจน (N_2)
  4. ก๊าซอื่นๆ

2.1.4 ประเภทของดิน

คินแบงออกเป็น 4 ประเภท คันนี้

1. ดินเหนียว (Clay) มีเม็ดคิณละเอียดจับตัวกันแน่น ยากต่อการน้ำซึมผ่านได้ยาก
อุ่มน้ำได้ดี มีความเหนียวปืนเป็นแผ่นได้ง่ายมีสีดำหรือคล้ำ เหมาะแก่การปลูกพืชที่ต้องการ
น้ำมาก เช่น ข้าว เป็นต้น
  2. ดินร่วนหรือดินตะกอน (Loam) มีเนื้อหางาน เม็ดคิณเกะกันไม่แน่นเท่า
ดินเหนียว เป็นดินที่มีสมบัติก็งกลางระหว่างดินเหนียวกับดินทราย น้ำและอากาศผ่านได้ง่าย
กว่าดินเหนียว อุ่มน้ำได้ดี มีหากพืช และซากสัตว์ปนอยู่มากเหมาะสมแก่การปลูกพืชมากที่สุด
  3. ดินทราย (Sand) มีทรายปนอยู่มาก เม็ดคิณไม่เกะกัน ไม่อุ่มน้ำ น้ำซึมผ่านได้
อย่างรวดเร็ว เหมาะแก่การปลูกพืชที่ต้องการน้ำน้อย เช่น มะพร้าว มันสำปะหลัง
  4. ดินร่วนปนทราย (Sand Loam) เป็นดินที่มีดินเหนียวไม่เกิน 5% เปลอร์เซนต์
ถ้าเติมปุ๋ยอีกเล็กน้อยจะเป็นดินที่เหมาะสมแก่การปลูกพืชมาก

2.1.5 คุณสมบัติของดิน (จริยา วนิชยกุล, 2542)

คุณสมบัติของคินโตกะทั่วไปสามารถจำแนกได้ ดังนี้

2.1.5.1 คุณสมบัติทางกายภาพของดิน

สมบัติทางฟิสิกส์ของคินมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการงอกของเม็ดดิน การเดินโถและการให้ผลผลิตของพืช สมบัติทางฟิสิกส์เป็นสมบัติที่มองเห็นได้ และสัมผัสได้ เช่น เม็ดดิน (Soil Texture) และโครงสร้างของคิน (Soil Structure) รวมทั้ง สมบัติอื่นๆ ที่เป็นผลต่อเนื่องจากสมบัติของคิน 2 ประการข้างต้น เช่น ความหนาแน่นรวม (Bulk Density) ความพรุน (Porosity) ความร่วนเหนียว (Consistence) สภาพให้ซึมได้ (Permeability) สำหรับน้ำ อากาศ และความสามารถอุ้มน้ำ (Water Holding Capacity) ของคิน เป็นต้น

2.1.5.2 คุณสมบัติทางเคมีของดิน

สมบัติทางเคมี คือ สมบัติที่แสดงว่าสารนั้นทำปฏิกิริยาทางเคมีกับสารอื่นๆ ชนิดหนึ่งได้อย่างไร และปฏิกิริยานั้นๆ เกี่ยวข้องอย่างไรกับองค์ประกอบของสาร โดยทั่วไปปฏิกิริยาเคมีหรือการเปลี่ยนแปลงทางเคมีมีหลายแบบ เช่น การรวมตัวหรือการ分离开來 การแทนที่ การสลายตัว ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของสารอาจมีการให้หรือรับ พลังงานเข้ามานอกจากข้อความด้านบน

2.1.5.3 คุณสมบัติทางชีววิทยาของคิน

สิ่งมีชีวิตในคืนมีหลักหลาย ตั้งแต่จุลินทรีย์บนดินเล็กประกอบด้วยเซลล์เพียงเซลล์เดียวไปจนถึงสัตว์บนดินใหญ่ที่อาศัยอยู่ในคืน ปริมาณสิ่งมีชีวิตในคืนมีประมาณ 1 - 10 เมตรเซ็นต์ของน้ำหนักคืนแห้ง สังคมของสิ่งมีชีวิตในคืนจะมีการถ่ายทอดพลังงานอาหาร และมีการแบ่งขันเพื่อให้รอดชีวิต พิพิธภูมิจะมีส่วนรากอยู่ในคืนถือว่าอยู่ในสังคมนี้ด้วย การศึกษาให้เข้าใจระบบนิเวศในคืนสามารถนำมามีใช้เป็นประโยชน์ในการปลูกพืชได้

2.2 អត្ថបន្ទាន់

2.2.1 ความหมายของมูลพิมพ์ทางดิน

ผังค์ พ เชียงใหม่ (2525) ได้ให้ความหมายของมลพิยทางคิน หมายถึง ความสกปรกที่เกิดจากการเติมหรือทิ้งสิ่งต่างๆ ลงไปในดินหรือบนดินเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น การเกษตร แล้วทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของคนและสัตว์หรือทำให้เกิด มลพิยทางอากาศและทางน้ำได้

โภนล ศิริวนาร (2537) ได้ให้ความหมายของมลพิษทางคิน หมายถึง คินที่เปลี่ยนสภาพไปในทางที่เสื่อมโทรม ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากการขาดหรือไม่สามารถกระทำการของมนุษย์เองก็ได้ จนกลไกเป็นแหล่งที่อาจก่อให้เกิดเชื้อโรคหรืออันตรายต่างๆ ต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ทั้งโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้

ไขธิน สุริยพงษ์ (2544) ได้ให้ความหมายของมลพิษทางคิน หมายถึง คินที่มีคุณสมบัติเปลี่ยนแปลงไป ทั้งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและการกระทำการของมนุษย์ จึงทำให้ไม่เหมาะสมต่อการนำมาใช้ประโยชน์ รวมถึงอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์

โภนล ศิริวนาร (2537) ได้อธิบายภาวะคินที่มีมลพิษ ดังนี้

1) คินบริเวณที่ประชาชนนำขยะมูลฝอยมากองรวมกันไว้ ขยะมูลฝอยจะเกิดการเน่าเหม็นและมีน้ำสกปรกไหลลงกองอุดกมานอกจากนี้คินบริเวณนี้ยังเป็นที่อาศัยของแมลงและสัตว์ป่าต่างๆ ที่เป็นพาหะนำโรคและเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคบางชนิดได้

2) คินบริเวณเพาะปลูกที่มีการใช้สารเคมีแมลงนากๆ สารเคมีแมลงเหล่านี้ย้อมตอกถังอยู่ในคิน ทำให้คินบริเวณนี้เกิดมลพิษขึ้น ส่งผลให้สัตว์บางชนิดมีประโยชน์ เช่น พวงไส้เดือน แมลงกระชอนตาย เป็นการทำรายสัตว์ที่เป็นประโยชน์แก่การเกษตรกรรมไปโดยทางอ้อมนอกงานนี้พืชผักที่ปลูกอาจจะดูดซึมเอาสารพิษเหล่านี้ไปสะสมไว้ในส่วนต่างๆ เช่น ราก หัว ลำต้น ใน เป็นต้น เมื่อคนนำเป็นอาหารอาจได้รับอันตรายจากสารพิษเหล่านี้ได้

3) คินที่มีน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ปล่อยของเสียไป ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดโรคต่างๆ เช่น มะเร็ง หัวใจวาย ฯลฯ

4) คินที่แตกระแหเนื่องจากการตัดต้นไม้ทำลายป่าของประชาชนทั้งเพื่อผลประโยชน์และรู้เท่าไม่ถึงการณ์ คินจะเสียไปเพราะเกิดความชุ่มชื้นใช้ทำการเพาะปลูกไม่ได้

2.2.2 สาเหตุของการเกิดมลพิษทางคิน

มลพิษของคิน เกิดจากสาเหตุต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและเกิดจาก การกระทำการของมนุษย์ ดังนี้ คือ

2.2.2.1 ผลพิษทางดินที่เกิดจากธรรมชาติ

ความเป็นพิษของคินในบางพื้นที่อาจเกิดขึ้นเองคัวบกลไกทางธรรมชาติ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางธรริวิทยาที่มีผลทำให้เกิดการสะสมของหินและแร่ต่างๆ หลาบนิคซึ่งเมื่อสลายคัวอาจมีผลทำให้เกิดการสะสมของหินและแร่ต่างๆ หลาบนิคที่เป็นองค์ประกอบ ซึ่งองค์ประกอบบางชนิด เช่น โลหะหนัก สารกำมันครองสี กรดและค่างสามารถก่อให้เกิด ความเป็นพิษแก่สิ่งมีชีวิตได้ ตัวอย่างผลพิษทางดินที่เกิดจากธรรมชาติได้แก่

1) คินเปรี้ยว หมายถึง คินที่มีสภาพของกรดกำมะถันอยู่ในชั้นหน้าดิน มีลักษณะน้ำขังและมีสีเหลืองฟางข้าว มีการระบายน้ำแล้ว สภาพคินเป็นกรดจัด โดยทั่วไปมีค่าความเป็นกรด-ค่าง (pH) ต่ำกว่า 5.4

2) คินเค็ม หมายถึง คินที่มีปริมาณเกลือหรือสารเคมีพอกเกลือต่างๆ มากกว่าปกติ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดผลเดียบต่อการเจริญเติบโตของพืช ส่วนมากเกลือที่พบจะเป็นคลอไรค์ หรือซัลเฟต ของธาตุโซเดียม แคลเซียม และแมกนีเซียม นอกจากนี้ยังมีเกลือชนิดอื่นๆ เช่น ไบคาร์บอเนต และไนเตรตของแคลเซียม แมกนีเซียม โซเดียมหรือโพแทสเซียม โดยปกติคินเค็มนี้มีค่า ความเป็นกรด-เบส ประมาณ 8.5

3) คินกรุ หรือคินอินทรี คือคินที่มีปริมาณสารอินทรีอยู่ในชั้นดินสูงมากจนอาจถึงร้อยละ 35 ของความลึก เป็นคินที่มีน้ำขัง การระบายน้ำแล้ว การเน่าเสียของชาภินทรีเกิดขึ้นได้น้อยมาก

4) คินที่มีสารกัมมันตรังสี เป็นคินที่มีสารกัมมันตรังสีปะปนอยู่ในคิน เนื่องจากมีส่วนผสม ของธาตุยูเรเนียม ทอยเลียม เรดิยัม

5) คินที่เจือปนด้วยโลหะหนัก เกิดจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่คิน การใช้ที่คินผิดประเภท การใช้ที่คินโดยขาดการบำรุงรักษาและการอนุรักษ์ที่ถูกวิธี ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นสาเหตุของการพังทลายของคินทั้งลึกล้ำ ทำให้คินเกิดการสูญเสียเนื้อคิน ธาตุอาหารและสารอินทรีในคิน

2.2.2.2 ผลพิษทางดินที่ เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ได้แก่

1) การพังทลายของคิน เกิดจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่คิน การใช้ที่คินผิดประเภท การใช้ที่คินโดยขาดการบำรุงรักษาและการอนุรักษ์ที่ถูกวิธี ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นสาเหตุของการพังทลายของคินทั้งลึกล้ำ ทำให้คินเกิดการสูญเสียเนื้อคิน ธาตุอาหารและสารอินทรีในคิน

2) การใช้วัตถุมีพิษต่างๆ เช่น สารฆ่าแมลง สารฆ่าแมลงพืช สารฆ่าเชื้อรา ในการทำการเกษตรใหม่ จะทำให้สารพิษตกค้างอยู่ในคินหรือพื้นที่เกษตรกรรม

3) การใช้ปุ๋ยเคมีทำการเกษตรจะก่อให้เกิดผลกระทบมากมาก ซึ่งจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สารเคมีตกค้างและเกิดเป็นมลพิษขึ้นได้

4) ของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม จะถูกทิ้งลงสู่แหล่งน้ำและพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งมีผลทำให้ดินมีส่วนได้รับสารพิษแปรปั้นเข้าไปได้

5) ของเสียจากชุมชน จะเป็นทั้งของเหลว ของแข็ง และก๊าซ ของเสียเหล่านี้ได้แก่ เศษอาหาร เศษกระดาษ ถุงพลาสติก เศษโลหะ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ดินเสียและเสื่อมคุณภาพ และไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อีกต่อไป

6) การเกษตรกรรม เช่น การปลูกมันสำปะหลัง การปลูกช้ากัน พฤษภาคมปีจะทำให้คินจีดและเกิดมลพิษของคินได้

2.2.3 สารมลพิษในดิน

ประเภทของสารมลพิษในดินสามารถจำแนกได้ 5 กลุ่ม ดังนี้

2.2.3.1 สารปราบศัตรูพืชและสัตว์ (Pesticide) และปุ๋ยเคมี (Fertilizer) โดยสารปราบศัตรูพืชและสัตว์ แบ่งออกได้เป็นสารปราบศัตรูพืชและสารฆ่าแมลงปราบศัตรูพืชและสัตว์ (Insecticide) และปุ๋ยเคมีที่ใช้กันอยู่ทั่วไปมักเป็นประเภทพิคฟันโดยตรงลงบนพืชและผักดิน หรือโดยการผสมกลุกเคลือบดินหรือเมล็ดพืชก่อนปลูก หรือใส่ลงในดินในระบบค่างๆ ตามการเริญเดิบ โดยองพืช ด้วยเหตุนี้สารปราบศัตรูพืชและสัตว์และปุ๋ยเคมี จึงสะสมอยู่ในดินและ เมื่อสะสมจนถึงระดับหนึ่งจะทำให้เกิดปัญหามลพิษขึ้นกับคินได้

2.2.3.2 สารอนินทรีย์ (Inorganic Material) โดยทั่วไปมักจะหมายถึง โลหะหนัก และธาตุอื่นๆ ซึ่งถูกนำมาใช้ประโยชน์ต่างๆ โดยเฉพาะในโรงงานอุตสาหกรรม เช่น โรงงานกลั่นน้ำมัน โรงงานผลิตสีทากัน โรงงานผลิตแบตเตอรี่ เป็นต้น

2.2.3.3 ของเสียในรูปสารอินทรีย์ (Organic Waste) โดยวัสดุเหล่านี้เป็นของเสียที่เกิดจากกิจกรรมของสิ่งมีชีวิต ซึ่งอาจได้มาจากการชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม เศษจากพืช และเศษวัสดุต่างๆ จากสัตว์และการผลิตสัตว์ของเสียเหล่านี้ถ้ามีอยู่ในปริมาณที่สูงจนเกินความสามารถของจุลินทรีย์คินที่จะย่อยสลายได้ จะมีผลทำให้เกิดมลพิษขึ้นได้

2.2.3.4 เกลือที่ละลายได้ (Soluble Salt) เกลือที่อยู่ในรูปเกลือซัลเฟต คาร์บอเนต และกรอไรต์ ของโซเดียม โพแทสเซียม แคลเซียม และแมกนีเซียม ซึ่งมีผลทำให้เกิดคินกรด คินค่าง และคินเค็ม

2.2.3.5 สารกัมมันตรังสี (Radioactive Material) สารกัมมันตรังสีสามารถปนเปื้อนและสะสมในดินได้ โดยการหล่อลงคันกว้างทางวิทยาศาสตร์ต่างๆ เช่น การศึกษา

เรื่องพัฒนานิวเคลียร์ การทดลองอาชีวศึกษา รวมทั้งการทดลองทางค้านักเรียน ด้วย

2.2.4 แหล่งกำเนิดสารมลพิษ

สารมลพิษในดินต่างๆ มีแหล่งกำเนิดดังนี้

2.2.4.1 เกษตรกรรม เกิดจากการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรกรรม ได้แก่ ปุ๋ย และสารปรับศักดิ์พืช ซึ่งด้วยทักษะเป็นสารเคมีที่ทนต่อการข้อข่ายโดยธรรมชาติแล้ว จะเกิดการสะสมอยู่มากในดินก่อให้เกิดมลพิษที่น้ำได้ นอกจากนี้ยังรวมถึงสิ่งปฏิกูลต่างๆ ที่เกิดจาก การเกษตรกรรม เช่น มนต์สัตว์ต่างๆ อีกด้วย

2.2.4.2 อุตสาหกรรม เกิดจากการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิต รวมทั้ง กากของเสียต่างๆ ที่เกิดจากกระบวนการผลิต โรงงานอุตสาหกรรมที่มักปล่อยของเสียที่มีสารตะกั่วปนเปื้อน ได้แก่ โรงงานผลิตแบตเตอรี่ โรงงานผลิตคลอรีน โรงงานผลิตกระดาษ และเยื่อกระดาษ โรงงานผลิตไวนิลคลอไรด์ และโรงงานไฟฟ้าที่ใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง สำหรับแอดเมิร์นจะมีแหล่งกำเนิดมาจากการโรงงานผลิตลุงสังกะสี ตะกั่ว ทองแดง สี แบตเตอรี่ น้ำมันเครื่อง ผลิตภัณฑ์ยาง การเผาใหม้พลาสติกและควันบุหรี่ เป็นต้น

2.2.4.3 สภาพดินที่ถูกทำลายซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการกระทำการของมนุษย์หรือ กิจกรรมชาติพันธุ์ได้ เช่น การตัดไม้ทำลายป่า การทำไวร์เลื่อนลงดิน โดยเฉพาะการเผาใหม้ผิวดิน จนไม่มีพืช ปักกิ่นอยู่ทำให้ดินถูกกัดเซาะได้ง่าย การเปิดหน้าดินเพื่อทำเหมืองแร่ทำให้ สภาพของดินส่วนที่ เป็นประทิชท์ถูกชะล้างไปหมดให้เกิดปัญหาความเสื่อมของดิน นอกจากนี้การระเบิด ของภูเขาไฟ โดยเฉพาะที่ถูกพ่นออกมายังทำลายสภาพพื้นที่ รวมทั้งมี สารที่เป็นแร่ธาตุต่างๆ และถ่านถ่านปักกิ่น ซึ่งทำให้เกิดมลพิษทางดินในบริเวณนั้นได้

2.2.5 ผลกระทบที่เกิดจากมลพิษทางดิน (สุธีลา ตุลยะเสถียร และคณะ, 2544)

2.2.5.1 ผลกระทบต่อความสันติภาพในระบบนิเวศ

ดินมีโอกาสได้รับของเสียต่างๆ ทั้งจากอากาศ แหล่งน้ำ และจาก สารพิษที่ใส่ลงไปเพื่อการเกษตร และนอกจากนี้อาจทำให้เกิดน้ำเสียและอากาศเสียได้ เมื่อ เกิดการกัดกร่อนโดยน้ำ และลม เมื่อดิน น้ำ และอากาศเสียทำให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิต ต่อระบบนิเวศ ผลกระทบที่ได้รับสารปนเปื้อนจะเป็นพิษ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อน้ำจะล้างดิน ที่มีสารพิษลงในแหล่งน้ำก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำ หรือเป็นผู้คนปะปนใน อากาศเสียและ เกิดมลพิษของดิน จะให้เกิดผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืช

ทำให้ได้ผลผลิตจากคินค่าหรือไม่ได้เลย นอกจากนั้นผลกระทบที่สำคัญคือ สารพิษในคินจะเกิดการสะสมในห่วงโซ่อหาร (Food Chain) เช่น ในพืช ผัก เม็ดสัตว์ ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคคือนมเนย ทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงภายในเซลล์ของร่างกาย หรือในระบบต่างๆ ในร่างกาย ระบบประสาท ระบบขับถ่าย ซึ่งอาจเกิดอาการแพ้แพลนหรือเรื้อรังได้

2.2.5.2 ผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตของมนุษย์

คินที่มีสารมลพิษบ่อมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อสุขภาพด้านร่างกายและจิตใจของมนุษย์ ผลกระทบทางตรงมลสารที่ผ่านเข้ามาทางจมูก ทางปาก และทางศีวหนัง จะก่อให้เกิดผลกระทบทางตรงต่อมนุษย์โดยก่อให้เกิด

1) โรคภัยไข้เจ็บตลอดจนเชื้อโรคต่างๆ ที่ปะปนกันน้ำ อากาศ และน้ำจากคิน บ่อมก่อให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บต่อมนุษย์ทันทีทันใดหรือค่อยๆ สะสมบ่นทน สุขภาพของมนุษย์ไปเรื่อยๆ เป็นเวลานาน

2) โรคภูมิแพ้ต่างๆ สารพิษทั้งที่อยู่ในรูปของอนินทรีย์และอินทรีย์ อาจทำให้เกิดโรคภูมิแพ้กับบางคนได้ เช่น บางคนแพ้ฝุ่นละอองที่ปลิวในอากาศ ซึ่งมีส่วนมากจากคินโดยตรง

3) ภูมิค้านทานเชื้อโรคคล่องเมื่อร่างกายมีมนุษย์ได้รับสารพิษที่มากจากคิน โดยตรงจะมีผลทำให้ระบบภูมิค้านทานเชื้อโรคของร่างกายน้อดลง

4) โรคมะเร็งสานเหตุที่แท้จริงยังทราบไม่แน่ชัด เพียงแต่สันนิฐานว่าสารกันมันครองสี โลหะหนักบางชนิด ฯลฯ เป็นตัวชักนำที่ก่อให้เกิดโรคงะเร็งในอวัยวะต่างๆ ผลกระทบทางอ้อม ได้แก่ ของเสียหรือสิ่งปฏิกูลต่างๆ ที่อยู่บนผิวคินจะทำให้ทัศนียภาพเสียไปและส่งกลิ่นน่ารังเกียจ

2.2.5.3 ผลกระทบต่อพืชและสัตว์

คินคืนนีผลทำให้พืชคุณน้ำได้ลดลงและชาตุบางชนิดเป็นพิษ โดยตรงต่อพืช เช่น โซเดียม สำหรับสัตว์เลี้ยงที่กินพืชอาหารที่ปลูกในพื้นที่คินเก้ม และน้ำเมื่อกินเข้าไปจะทำให้เกิดความเป็นพิษของเกลือจะมีการกินน้ำเพิ่มขึ้นน้ำหนักตัวลดลง นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อ สัตว์น้ำโดยเฉพาะปลาทำให้เติบโตช้าหรือถ้าปรับตัวไม่ได้ถึงตายไป

2.2.5.4 ผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจและสังคม

เมื่อเกิดปัญหาน้ำพิษของคืนแล้วต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงในการปรับปรุงคืน ที่เสียแล้วให้กลับคืนดี สำหรับประเทศไทยเราการปรับปรุงแก้ไขโคลนชาวบ้านมักเป็นไปได้ น้อย เพราะความยากจนที่มีอยู่คืนประกอนกับราคาน้ำผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ไม่คุ้นกับการลงทุน ด้วย เหตุนี้ผลิตต่อไร่ตามปกติของชาวไร่ชาวนาจึงค่อนข้าง ส่งผลทำให้เกิดการอพยพของชาวไร่ ชาวนา มาทำงานในตัวเมือง ทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา

2.3 ป้าชุมชนโภคดอนทา (องค์การบริหารส่วนตำบลแก่คำ, 2549)

2.3.1 ความหมายปัจชัยชน

ป้าชุมชน หมายถึง พื้นที่ป้าไม้ที่ได้รับการจัดการโดยกระบวนการที่มีส่วนร่วมจากประชาชนและองค์กรชุมชน ตามความเชื่อและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ที่สอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2.3.2 ประวัติป้าชนชนโคงดอนทา

ป้าชุมชนโ哥คตอนทางได้รับการประกาศจัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2545 ในอีดีจั๊กเป็นป้าสาธารณะและป้าช้า ป้าชุมชนโ哥คตอนทางเป็นเครือข่ายของป้าชุมชนโ哥คใหญ่ อําเภอวานีปปุ่น จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งอยู่ในความดูแลของ สำนักงานป้าแม่ จังหวัดมหาสารคาม (ใน พ.ศ. 2545 อยู่ในความดูแลของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดมหาสารคาม)

2.3.3 การใช้ประโยชน์เป้าชุมชนโคลคดอนغا

ป้าชุมชน โภคดอนทาเป็นป้าที่อุดมสมบูรณ์ เป็นที่อาศัยของสัตว์ป่านานาชนิด และท้องทุ่งน้ำร้อนๆ ประมาณ 78 ไร่ โภคดอนจากในไม้ที่ร่วงหล่นทับกอกลายเป็นปุ๋ยธรรมชาติเหลืองให้กลิ่นหอมน้ำฝนชะล้างลงสู่ที่นาชาวบ้านทำให้ผืนนาอุดมสมบูรณ์ และไหลดลงสู่แหล่งน้ำกอกลายเป็นแหล่งอาหารชั้นดีของสัตว์น้ำนานาชนิด ผืนป่าที่กรองให้ญี่เป็นที่อยู่อาศัยและแหล่งอาหารของแมลงศัตรุพืช ทำให้แมลงไม่มารบกวนพืชผลทางการเกษตรของชาวบ้าน ป้าแห่งนี้ จึงเปรียบเสมือน โรงงานผลิตปุ๋ย และแนวกำแพงธรรมชาติ

ประชาชนที่ใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน โภคภัณฑ์ จนมีทั้งหมด 7 หมู่บ้าน ได้แก่

- 1) บ้านเหล่าจั้น 3 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 10, 11 และ 14
  - 2) บ้านนาฎ 2 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 8 และ 18
  - 3) บ้านหนองเงริญ 2 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 9 และ 17

โดยใช้เป็นที่ทางของป่า เช่น เห็ด มัน หน่อไม้ พืชผัก ผลไม้ สัตว์ต่างๆ แมลงนานาชนิด สมุนไพรรักษาโรค ไม่ใช้สอยสร้างบ้านเรือน ทำฟัน อุปกรณ์ เครื่องใช้เปลือกไม้อ้อมสีเขียว ใหม่ เส้นด้าย เป็นคัน ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน โภคถอนท้าได้ตลอดทุกฤดูกาล นอกจากนี้บริเวณพื้นที่ว่างเปล่าของป่าชุมชนโภคถอนท้าจะเป็นที่เลี้ยงสัตว์ของประชาชน เช่น วัว ควาย เป็นคัน

2.4 การปันเมืองน้ำทิ้งในป่าชุมชนโภคถอนท้า

ป่าชุมชนโภคถอนท้า เป็นพื้นที่ที่เป็นทางผ่านของท่อลำเลียงน้ำทิ้งจากโรงงานทอผ้า ซึ่งท่อลำเลียงน้ำทิ้งจะผ่านคลอดแนวป่าชุมชนโภคถอนท้าทางด้านทิศใต้ของพื้นที่ป่า และในการวางแผนของท่อลำเลียงน้ำทิ้งมีบางจุดที่ท่อลำเลียงแตก ซึ่งเป็นจุดที่มีน้ำทิ้งจากโรงงานทอผ้าออกสู่ป่าชุมชนทำให้ป่าชุมชนโภคถอนท้าได้รับน้ำทิ้งจากโรงงาน เมื่อถึงฤดูน้ำหลาก ปริมาณน้ำทิ้งในบ่อบ้ำบัด น้ำเสียทั้ง 4 บ่อ จะมีปริมาณมาก ทำให้บ่อบ้ำบัดไม่สามารถรับปริมาณน้ำทิ้งได้ทั้งหมด จากการสำรวจพบว่า มีการปล่อยน้ำทิ้งจากโรงงานทอผ้าในบริเวณป่าชุมชนโภคถอนท้าจำนวนหลายจุด ทำให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งรองรับน้ำทิ้งจากโรงงานทอผ้า ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวมีโอกาสได้รับสารเคมีที่ปนมากับน้ำทิ้ง

2.5 หารามิเตอร์ที่ทำการศึกษา

2.5.1 อุณหภูมิของคิน (Temperature)

อุณหภูมิคินมีความสำคัญในการกำหนดอัตรา และทิศทางของการเกิดกระบวนการทางฟิสิกส์ เกมี และชีวภาพในคิน กระบวนการที่สำคัญทางฟิสิกส์ได้แก่ กระบวนการแลกเปลี่ยนมวลและพลังงานอยู่ในชั้นหน้าตัดคินและบรรยากาศ มวลที่แลกเปลี่ยนระหว่างคินและบรรยากาศ เช่น ก๊าซค่างๆ ที่มีอยู่ในชั้นหน้าตัดคิน ส่วนพลังงานคือความร้อน สำหรับกระบวนการทางเคมี ที่ขึ้นกับอุณหภูมิคินได้แก่ กระบวนการแยกตัว (Chemical Speciation) และการรวมตัว (Chemical Complex or Compound Formation) ของสารเคมีในคิน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของคิน จะทำให้สมดุลทางเคมีเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งแน่นอนย่อมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณของสารอินทรีในแต่ละรูป (Speciation) ที่มีอยู่ในคิน ส่วนกระบวนการทางชีวภาพขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิคินได้แก่ กระบวนการเปลี่ยนรูปของสารเคมีโดยจุลินทรีในคิน การเปลี่ยนรูป ชาตุอาหารของพืชจากรูปหนึ่งไปเป็นอีกรูปหนึ่ง หรือเปลี่ยนแปลงสถานะของสารเคมีจากสถานะหนึ่งไป

เป็นอีกสถานะหนึ่ง อุณหภูมิคินบั้งมีผล โดยตรงต่อจุลินทรีย์ในคินและรากรพืช กล่าวคือ จุลินทรีย์ในคินจะมีช่วงอุณหภูมิที่เหมาะสม ในการดำเนินกิจกรรมในช่วงหนึ่งๆ เท่านั้น การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของคิน อาจทำให้ความเหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมของจุลินทรีย์ ในคินและรากรพืชเปลี่ยนไป อีกทั้งการออกของแมล็ดพืชและการเริญ เดิบโดยองพืช มี ความสัมพันธ์อย่างมากต่ออุณหภูมิคิน อาจสรุปได้ว่าการเปลี่ยนอุณหภูมิคินจะห้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนสภาพที่จะเกิดขึ้นกับกระบวนการทั้งทางพิสิกส์ เกมีและชีวภาพของคิน ได้ทั้งในเชิงเวลา และระหว่าง ในรูปของทั้งอัตราและทิศทางการเกิดของกระบวนการเหล่านี้

2.5.2 สีดิน (Soil Color) (สาระ มนตรรภุก และคณะ, 2544)

สีของคิน เป็นลักษณะเห็นได้เด่นชัดที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับสัณฐานอื่นๆ ของคิน สีของคินจะศึกษาได้ง่าย โดยมีผลต่อการคุณชั้นความร้อน การสะท้อนของแสง และความร้อนของคิน การศึกษาสีของคินจะมีประโยชน์มากในการแยกแยะชนิดของคิน เพราะว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับสัณฐานอื่นๆ ในคินที่เราไม่สามารถศึกษาได้โดยง่าย และเราสามารถใช้สีดินเป็นเครื่องช่วยอธิบายสัณฐานอื่นๆ หรือความสำคัญของสัณฐานอื่นๆ ได้ เช่นเดียวกัน ในการการเปรียบเทียบสีดินนั้นจะใช้การเทียบสีดินตามหลักของ Munsell ในสมุดเทียบสีดินของ GLOBE

2.5.3 ก่าระดับความเข้มข้นความเป็นกรดด่างของคิน (pH)

เป็นค่าที่บ่งบอกระดับความเข้มข้นความเป็นกรดด่างของคิน ในค่าของปริมาณกรดจริง (Active Acidity) และกรดแห่ง (Potential Acidity) โดยค่า pH ของคินไม่มีผลผลกระทบโดยตรงต่อการเริญ เดิบโดยองพืช แต่มีผลผลกระทบทางอ้อมในการวิเคราะห์ หากพบว่า คินเป็นกรดหรือเป็นค่าง (pH) มีผลต่อการควบคุมความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารพืช ซึ่งธาตุอาหารพืช ในคินที่อยู่ด้านธรรมชาตินั้นมักไม่เป็นประโยชน์ต่อพืช ทั้งหมด มีพืชบางส่วนที่นำธาตุอาหารเหล่านั้นเอามาใช้ประโยชน์ได้

2.5.4 ธาตุอาหารหลัก (มุกด้า สุขสวัสดิ์, 2544)

ธาตุอาหารพืชในคินมีทั้งธาตุอาหารที่พืชต้องการในปริมาณมากและปริมาณน้อย ในคินแต่ละชนิดอยู่ในระดับที่ไม่เท่ากัน แต่พืชต้องการธาตุอาหารเหล่านี้ในปริมาณที่เหมาะสม ดังนั้นตัวคินมีธาตุอาหารเหล่านี้ในปริมาณที่มากหรือน้อยเกินไป จะส่งผลกระทบต่อการเริญ เดิบโดยองพืช แต่ผลผลิตของพืชได้ การประเมินธาตุอาหารพืชในคินมีดังนี้

2.5.4.1 ไนโตรเจนในดิน (Total N)

การวิเคราะห์เพื่อประเมินเกี่ยวกับไนโตรเจนในดินจะวิเคราะห์ระดับของ อินทรีย์วัตถุในดินเพื่อการประเมินไนโตรเจนค่าวาย เช่นกัน เพราะไนโตรเจนในดิน ประกอบด้วย รูปที่เป็นประizable Nitrogen) ได้แก่ รูปของแอนโนเนียมและ ในเศรษฐกิจ แค่ปริมาณที่พบในดินจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เมื่อจาก ในไนโตรเจนเป็นธาตุที่เคลื่อนที่ได้ในดิน จึงมีการเคลื่อนที่ สูญเสีย แปรสภาพได้ง่ายและเร็ว ขึ้นกับสภาพแวดล้อมนั้นๆ ค่าที่วิเคราะห์ได้ จึงเป็นการบอกปริมาณไนโตรเจนในดิน ในขณะวิเคราะห์มากกว่าไนโตรเจน ในรูปที่เป็นประizable Nitrogen นี้ จึงเป็นค่าที่ไม่น่าเชื่อถือในการ บอกสถานะของไนโตรเจนในดิน

2.5.4.2 ฟอสฟอรัสในดิน (Available P)

การวิเคราะห์ฟอสฟอรัสในดิน จะวิเคราะห์ในรูปที่เป็นประizable Phosphorus) ต่อพืช (Available Phosphorus) โดยอาจสกัดได้จากวิธีต่างๆ หลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีก็มี สมบัติของดิน และปัจจัยอื่นๆ มีผลทำให้ค่าสกัดได้ที่เรียกว่า ฟอสฟอรัสที่เป็นประizable ของดินแต่ละสถานที่มีสมบัติของการเจริญเติบโตของพืชได้แตกต่างกัน ดังนั้นหาก ต้องการค่าสกัดของสารสกัดใด ที่บ่งบอกฟอสฟอรัสที่เป็นประizable ที่แท้จริง ควรจะต้องมี การศึกษาประเมินสร้างสมบัติ ของดินและพืชแต่ละชนิดคัวๆ จึงจะได้ค่าที่เป็นจริง

การวิเคราะห์ฟอสฟอรัสในดิน จะใช้เป็นค่าที่เป็นประizable ได้นั้นต้องมี สมบัติของการเจริญเติบโตของพืช ดังนั้นค่าฟอสฟอรัสที่วิเคราะห์ได้นั้นอาจไม่เป็น ประizable ต่อพืชได้จริงในสภาพไร่นา เนื่องจากค่าที่วิเคราะห์ได้ขึ้นอยู่กับชนิดของสารสกัด และความเข้มข้นที่นำมาใช้สกัด อีกทั้งปัจจัยอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพและการ เช่น ชนิดพืช ระดับ pH ของดิน ความชื้นของดิน อุณหภูมิ และปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการควบคุมฟอสฟอรัสในดิน ดังนั้นถ้าต้องการนำค่าฟอสฟอรัสที่เป็น ประizable นี้มาใช้จะต้องมีการนำไปทดสอบแล้วว่ามีความสำคัญต่อการตอบสนอง ของพืช

2.5.5 ค่าความนำไฟฟ้า (EC) (กรมวิชาการเกษตร, 2544)

การวัดค่าความนำไฟฟ้า (EC) เป็นการวัดปริมาณของเกลือที่ละลายน้ำ (Soluble Salts) ในดินเพื่อต้องการทราบว่าดินมีปริมาณเกลือมากเกินไปจนเป็นอันตรายแก่พืช ที่ปลูกหรือไม่ ซึ่งเกลือที่ละลายน้ำได้ส่วนใหญ่ ได้แก่ แคลเซียมออกอนต่างๆ ของโซเดียม แคลเซียม แมกนีเซียม และโพแทสเซียม รวมทั้งแคลเซียมอนบานังค์ เช่น อะกูมิเนียม เหล็กและแมงกานิส ที่อาจมีปริมาณมากในดินกรด ซึ่งเป็นตัวนำไฟฟ้าໄค์ดี เมื่ออยู่ในรูปสารละลายน้ำแล้วมุกที่นำไฟฟ้าได้ แต่ค่าการนำไฟฟ้าไม่ได้บอกถึงชนิดของเกลือในสารละลายน้ำ เพียงแต่บอกถึงปริมาณการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของปริมาณเกลือในสารละลายน้ำนั้น ปริมาณของเกลือที่วัดได้ในดินมีผลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตของพืช เช่น ทำให้พืชแครอฟต์ และถั่วมีปริมาณสูงมากฯ จะทำให้พืชเหี่ยวแห้งและตายได้ สาเหตุเนื่องจากเกิดกระบวนการ Plasmolysis คือน้ำหรือสารละลายน้ำที่อยู่ในเซลล์ของรากและลำต้นจะถูกดูดซึมน้ำและสารละลายน้ำออกจากเซลล์ ทำให้รากขาดน้ำและเสียหาย ทำให้พืชตายได้ ทำให้พืชไม่สามารถดูดซึมน้ำและสารละลายน้ำมาใช้ประโยชน์ได้แล้วยังทำให้โครงสร้างของดินเสียไป ทำให้ดินแน่นหินน้ำซึ่งผ่านได้ยากทำให้การถ่ายเทอากาศในดินลดลง ซึ่งก่อให้เกิดคั่งคั่ง ไม่เหมาะสมแก่การเจริญเติบโตของพืช

2.5.6 ตะกั่วในดิน (Pb) (สุธีดา ศุลভะเดชียร และคณะ, 2544)

ตะกั่ว เป็นสารที่นำมาใช้ในอุตสาหกรรมการทำสี ทำแบตเตอรี่ ผสมในน้ำมันเบนซิน (ปัจจุบันไม่ผสมแล้ว) เครื่องเคลื่อน โลหะผสม หมึกพิมพ์ และยาฆ่าแมลง ตะกั่ว เป็นสารลึ้นเงินปนเทา หลอมเหลว และกล้ายเป็นไอได้ในอุณหภูมิสูงๆ เช้าสู่สิ่งแวดล้อมได้ทั้งในอากาศ ในน้ำ ในดิน ในอาหาร ซึ่งสามารถเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ได้ทั้งทางช่องทางปอด ทางปาก และทางผิวน้ำ

ตะกั่วเป็นโลหะจัดอยู่ในหมู่ IV ของตารางธาตุสัญลักษณ์ คือ Pb มีเลขอะตอม 82 เลขมวล 207.19 จุดเดือด 1,620 °C จุดหลอมเหลว 327.4 °C จุดหลอมเหลว 327.4 °C ความถ่วงจำเพาะ 11.35 (บรรจุ เกิดกุญชร, 2531) มีความค้านทานแรงดึงดันมาก คือ 14,000 กิโล帕斯คาลที่ 20 องศาเซลเซียส เมื่อจากมีความถ่วงจำเพาะที่สูงจึงจัดเป็นพวกโลหะหนัก มีลักษณะเป็นฟ้า เป็นโลหะที่เป็นมันเงา อ่อนนุ่ม เป็นตัวนำไฟฟ้าที่เร็วจัดกันมากตามแต่ครั้งโบราณ โคลชาราโรมันซึ่งใช้ตะกั่วในการทำห่อส่งน้ำและภาชนะหนักเหล้าไวน์ (เป็นศักดิ์ เมนะเสวต, 2536) "Lead" เป็นชื่อในภาษา แองโกลแซกซอน ส่วนสัญลักษณ์ Pb ขอนำจากคำว่า Plumbum (16:130) นอกจากนี้แล้วตะกั่วสามารถที่จะนำมาหล่อหรือขึ้นรูป

ได้รับ ศ้านทานต่อการกัดกร่อนของกรด ที่อุณหภูมิสูงๆ จะกลายเป็นไอໄได้ และนี้ เสียบภาพทางเคมีในอากาศ น้ำ คิน

2.5.6.1 การใช้ตะกั่วในวงการอุตสาหกรรม แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1) สารประกอบอนินทรีย์ตะกั่ว เช่น โลหะตะกั่วใช้ผสมในแท่งโลหะ พลาสติกเชื่อมบัดกรี โลหะ นำมาทำเป็นแผ่น หรือห่อโลหะใช้ในอุตสาหกรรมเคมีเพื่อ ป้องกันการกัดกร่อน แผ่นรองในอุตสาหกรรมรถยนต์ ทำลูกปืนจากกั้นสารกัมมันตรังสี ออกไซด์ของตะกั่ว ได้แก่ ตะกั่วโมนออกไซด์ (Lead Monoxide) ใช้ในอุตสาหกรรมสี โดย ใช้เป็นสารสีเหลืองผสม สีทาบ้าน ตะกั่วออกไซด์ (Leadred Dioxide) ใช้ทำเป็นชิ้ว อิเล็กโทรดของแบตเตอรี่รถยนต์ และเครื่องจักร ตะกั่วออกไซด์หรือตะกั่วทองแดง (Leadred Oxide) ใช้ในอุตสาหกรรมเบตเตอรี่ สีทาโลหะเพื่อกันสนิม เครื่องแก้ว ย่าง และ เครื่องเคลือบ สารประกอบของเกลือตะกั่ว คุณสมบัติ มีสีต่างๆ กันจึงนิยมใช้เป็นแม่สีหรือ สีผสมในอุตสาหกรรมสี เช่น ตะกั่วเหลือง (Lead Cromate) ตะกั่วขาว (Lead Carbonate) ตะกั่วซัลไฟต์ (Lead Sulfate) ใช้ในอุตสาหกรรมสีและหมึกพิมพ์ ตะกั่วอะซิเทต (Lead Acetate) ใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง ครีมใส่ผิว

2) สารประกอบอนินทรีย์ของตะกั่ว ได้แก่ เตตราเอธิลเดด (Tetramethyl Lead) และเตตราเมทิลเดด (Tetramethyl Lead) โดยใช้เป็น "สารกันนี็อก" หรือสาร ป้องกันการระคายเคืองเครื่องยนต์เวลาทำงาน โดยใช้ผสมในน้ำมันเบนซินเพื่อให้เรือเพลิงมี ก้าวออกเห็นสูงขึ้น

2.5.6.2 สารตะกั่วในสิ่งแวดล้อม

ตะกั่วในสิ่งแวดล้อมมีอยู่ใน 3 แหล่งใหญ่ คือ น้ำ คิน และอากาศทั้ง 3 แหล่งนี้มีความสัมพันธ์กันสามารถเปลี่ยนแปลงส่งผ่านสารตะกั่วซึ่งกันและกันได้ ถ้าแหล่งใดแหล่งหนึ่งเกิดมลพิษของตะกั่วหรือโลหะหนักอื่นๆ (protox แคคเมียม ทองแดง สังกะสี โลหะเมียม เป็นต้น) ย่อมทำให้เกิดปัญหามลพิษของอีก 2 แหล่งได้ และภาวะมลพิษ ที่เกิดขึ้นมีโอกาสที่จะเกิดผลกระทบต่อคนไม่น่ากันน้อย

มาตรฐานของสารตะกั่วในสิ่งแวดล้อมที่องค์การอนามัยโลก (WHO) และสำนักงานกรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดไว้ คือ

ตะกั่วในอากาศ ไม่เกิน 10 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ขณะในช่วงปี พ.ศ. 2531-2532 มีรายงานการวัดสารตะกั่วในอากาศที่กรุงเทพในถนนและริมทางค่าว่า แห่ง

ละ 7 วัน พนวานบริเวณที่มีการจราจรคับคั่งพบสารตะกั่วมากที่สุดหรือมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่บริเวณถนนวงเวียนใหญ่ เช้ารำ ประดู่น้ำ อุบัยในระดับ 5-7 ในโครงสร้างต่อกันบนดิน (mg/m^3) ส่วนรินทางค่าวัณเฉลี่ยสูงสุดที่ค่าเฉลี่ยในดินแดง $3 mg/m^3$ ซึ่งต่ำกว่าค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศที่กำหนดไว้ ($< 10 mg/m^3$) และค่ามาตรฐานในสถานที่ประกอบการในปี 1989 ให้ใช้ไม่เกิน $50 mg/m^3$

ตะกั่วในน้ำ กำหนดไว้ไม่เกิน $50 mg/L$ ($0.05 mg/L$) ซึ่ง WHO ให้ไม่เกิน $10 mg/L$ และจากการวัดน้ำประปาเมืองขอนแก่นกว่า $20 mg/L$ ตะกั่วในอาหาร กำหนดไว้ให้น้ำอข กว่า $300 mg/day$ และจากการวัดน้ำอข กว่า $20 mg/day$

ตะกั่วในดินกำหนดไว้ไม่เกิน $750 mg/Kg$ ตามมาตรฐานคุณภาพดินที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอื่นนอกเหนือจาก การอยู่อาศัยและเกษตรกรรม (อ้างจาก http://www.pcd.go.th/info_serv/reg_std_soil01.html, 1 มีนาคม 2550)

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทรงธรรม สุขสว่าง และคณะ (2529) ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบสมบัติทางเคมีของดินหลังการทำลายป่าดินแล้ง เพื่อใช้ที่ดินในการทำไร้มันสำปะหลัง สวนยางพารา และสวนผลไม้ บริเวณหัวบึงເเมือง ตำบลคลองพง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ในช่วงกลางฤดูฝนปี 2529 โดยทำการเก็บตัวอย่างดินที่ระดับความลึก 0-5, 5-20, 20-50 และ 50-70 เซนติเมตร จากผิวดิน พนวานดิน มีวัตถุคั่นกำเนิดเป็นหินแกรนิต หินอ่อน ไนซ์ และซีส์ ซึ่งส่วนตัวให้คินเนื้อหิน แม้ว่า จะให้ปริมาณฟอสฟอรัสและโพแทสเซียมสูง และการอยู่ใกล้ทะเลจะทำให้ได้ปริมาณโซเดียมในน้ำฝนสูง แต่ระบบหากที่ลึกและหนาแน่นบนดินที่ดีนไปด้วยหินทำให้กระบวนการซึ่งกันและกันในสภาพป่าธรรมชาติ อินทรีชีวิตดีและธาตุอาหารต่างๆ ตลอดจน pH และความชุกเลขเปลี่ยนແتكไอออน (Cation Exchange Capacity : CEC) ของดินสูง แม้จะมีปริมาณโซเดียมในน้ำฝนสูง ก็ยังคงสามารถดูดซึมน้ำได้ดี

ชยานทร์ เมืองเจริญ และคณะ (2530) ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบสมบัติทางเคมีของดินหลังการทำลายป่าธรรมชาติและป่ากุดแทนด้วยไม้สนประดิพัทธ์ กระถินผ่อง และกระถินขักษ์ บริเวณสวนรุกขชาติเพ ตำบลเพ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ในช่วงต้นฤดูฝนปี พ.ศ. 2530 พนว่า การขึ้นลงของน้ำทะเลและการระเหยน้ำของดินก่อให้เกิด การแตกหักและสะสมตัวของเกลือชนิดต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของน้ำทะเลได้แก่ แคลเซียมคาร์บอเนต ($CaCO_3$) แคลเซียมซัลเฟต ($CaSO_4$) น้ำ ($2H_2O$) และโซเดียม

คลอไอล์ (NaCl) แต่ฝนที่ตกชุกบนพื้นที่ที่เป็นดินทรราชัค ภาษาได้การปักกุณของป่าคงดิน ที่มีระบบระบายน้ำแน่น ทำให้เกิดการชะล้างเคลือบเหล่านี้ออกไป ทำให้ pH ของดินส่วนใหญ่ อุดးในสภาพที่เป็นกลาง แม้ว่าจะมีการร่วงหล่นของชาตเตเมเหลือของพืชในปริมาณที่มาก แต่สภาพที่เหมาะสมกับกรรมของชุลินทรีย์ในดิน ทำให้การข้อข่ายเป็นไปอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับการดึงคุกเข็นไปใช้ โดยดันไม้ ธาตุอาหารส่วนใหญ่จะสะสมอยู่ภายใต้ดิน ไม่มีใน ป่าและบางส่วนของพืชดินเท่านั้น ดังนั้นในส่วนลึกของชั้นดินจึงมีธาตุอาหารอยู่น้อยมาก การทำลายป่าทำให้การชะล้างลดน้อยลง การสะสมเกลือทะเลเจิงเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับการ เพิ่มขึ้นของแคลเซียม โซเดียม แมกนีเซียม ฟอสฟอรัส รวมไปถึงความเป็นด่างของดิน ส่วนอินทรีย์วัตถุในดินและโพแทสเซียมโดยเฉลี่ย มีค่าลดลง การปักปู根แทบทุกอย่างไม่สน ประดิพัทธ์ กระดินผ่องค์ และกระดินขักษ์ จะช่วยเพิ่มอินทรีย์วัตถุ ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แมกนีเซียม ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุบวก และลดปริมาณ แคลเซียมกับโซเดียมในปริมาณที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจากการให้คะแนนไม้มี ทดลอง ดังกล่าวที่ช่วยปรับค่าทางเคมีของดินให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสม ซึ่งไม้สนประดิพัทธ์เป็นไม้ที่ เหมาะสมกับการปักปู根แทบทุกอย่างมากที่สุด

ทรงธรรม สุขสว่าง และคณะ (2534) การศึกษาการเปลี่ยนแปลงสมบัติทางเคมีของดิน ภาษาหลังการทำไม้ออกจากป่าดันน้ำที่สถานีวิจัยเพื่อรักษาดันน้ำแม่กลอง จังหวัดกาญจนบุรี ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในพื้นที่ป่าธรรมชาติที่ไม่เคยผ่านการทำไม้มาค่อน พื้นที่ป่าที่ผ่านการทำไม้ 2 ปี และ 3 ปี และพื้นที่ซึ่งเป็นทางขั้กโลกไม้อายุ 2 ปี และ 3 ปีเดลละเปล่งทำการเก็บ ใน 3 ระดับชั้นความลึกของดิน โดยดำเนินการเก็บคัวบ่ำ 4 ครั้ง ระหว่างเดือน ธันวาคม 2533 ถึงกันยายน 2534 ทำการเบรริชนเทียบการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของดินตามลักษณะการ ใช้พื้นที่ป่าทำไม้ออก และตามระดับความลึกของดิน โดยป่าธรรมชาติเป็นแปลงควบคุม ทำการวิเคราะห์เรียงชั้นแบบ Two Factors Factorial Inrandomized Complete Block Design ผลการศึกษาพบว่า ภาษาหลังการทำไม้ทำให้ค่า pH ของดินเปลี่ยนแปลงโดยป่าที่ผ่าน การทำไม้อายุ 2 ปี pH ลดลง แต่ป่าที่ผ่านการทำไม้อายุ 3 ปี เพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลง อินทรีย์วัตถุและในโครงสร้างหมุดในดิน ในป่าธรรมชาติและพื้นที่อื่นๆ มีความแตกต่างกัน อย่างนัยสำคัญยิ่ง โดยพื้นที่ป่าที่ผ่านการทำไม้อายุ 2 ปี มีปริมาณอินทรีย์วัตถุสูงสุด ส่วนปริมาณฟอสฟอรัสในดินป่า ที่ผ่านการทำไม้ลดลงเมื่อเทียบกับป่าธรรมชาติ สำหรับ ปริมาณโพแทสเซียมและแคลเซียมมีค่าสูงสุดในป่าธรรมชาติเมื่อเปรียบเทียบกับในพื้นที่ ต่างๆ มีความเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญยิ่ง ส่วนปริมาณแมกนีเซียมในป่า

ธรรมชาติและพื้นที่อื่นๆ ที่ผ่านการทำไม้ไม่มีความแตกต่างกัน แต่มีค่าสูงสุดในป่าธรรมชาติ อย่างไรก็ตามการทำไม้ไม่ได้ส่งผลกระทบมากนักต่อปริมาณไฟแทสเซิม แคลเซียม และแมกนีเซียมในดินแต่อย่างใด

บุญมา ตีแสง (2535) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงสมบัติของดินภายหลังการทำลายป่าเพื่อใช้ประโยชน์ที่คืนประเกตต่างๆ ในพื้นที่ดันน้ำแม่น้ำอง จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ ป่าป่าลูก (ป่ากระถินขักษ์ และป่าสัก) พื้นที่เกษตรกรรม (ไร่ข้าวโพด และสวนยาง) และไร่ร้าง โดยเปรียบเทียบกับป่าธรรมชาติ คือ ป่าไผ่ แต่ละพื้นที่ทำการเก็บตัวอย่างดิน 3 หลุม นำมาวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพและเคมี ผลการศึกษาพบว่า ในส่วนของสมบัติทางกายภาพนั้น เมื่อเปลี่ยนสภาพจากป่าธรรมชาติเป็นพื้นที่เกษตรกรรม จะมีแนวโน้มทำให้การสะสมอนุภาคละเอียดเพิ่มมากขึ้น ค่าความหนาแน่นรวมของดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเมื่อมีการทำป่าลูกป่าและทำการเกษตร แต่จะมีค่าลดลงเมื่อปล่อยทิ้งเป็นไร่ร้าง ส่วนความหนาแน่นอนุภาคมีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อยเมื่อใช้พื้นที่ทำการเกษตร สำหรับความพรุนจะลดลงเล็กน้อยเมื่อมีการทำป่าลูกป่า และลดลงอย่างชัดเจนเมื่อมีการทำเกษตร แต่หลังจากการปล่อยทิ้งเป็นไร่ร้างจะทำให้คินกลับมีความพรุนใกล้เคียงกับป่าธรรมชาติ สำหรับสมบัติทางเคมีของดิน พบว่า ภายหลังการผ่าด้วยป่าธรรมชาติค่าปฏิกิริยาดินจะลดลงในพื้นที่ทำการเกษตรมากกว่าการป่าลูกป่า ปริมาณอินทรีบัตถุในดินซึ่งจะลดลงเมื่อเปลี่ยนจากสภาพป่าธรรมชาติเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ไร่ร้าง และพื้นที่ป่าป่าลูก ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์เมื่อมีการทำป่าลูกป่าและใช้พื้นที่ทำการเกษตรจะมีค่าใกล้เคียงกัน และมีค่าต่ำสุดในพื้นที่ไร่ร้าง ปริมาณไฟแทสเซิมมีค่าลดลงในพื้นที่ไร่ร้างและพื้นที่เกษตรกรรม แต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการทำป่าลูกป่า ปริมาณแคลเซียมและแมกนีเซียมก็เช่นเดียวกัน โดยปริมาณแคลเซียมจะลดลงอย่างชัดเจนเมื่อปล่อยให้เป็นไร่ร้าง การทำการเกษตรรวมทั้งการปล่อยทิ้งเป็นไร่ร้างจะเป็นการส่งเสริมให้ค่าความชื้นในการแกลเปลี่ยนประจุน้ำลดลง ส่วนปริมาณเหล็กจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อมีการทำผ่าด้วยการทำลายป่าเพื่อการใช้ประโยชน์ที่คืนประเกตต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ไร่ร้าง หรือป่าป่าลูกมากนิด

กำรชัย กาญจนนารายณ์ และคณะ (2542) ได้ศึกษาสมบัติบางประการของดินในบริเวณโครงการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลอุทกิจทางดินที่สูงสถานีข้อที่ 3 อำเภอแม่แวง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าการทำลายป่าดินเป็นการทำไร่เลื่อนลอย มีผลทำให้สมบัติทางฟิสิกส์และเคมีบางประการเปลี่ยนแปลงไป ความหนาแน่นรวมมีค่าสูงขึ้น ความพรุนและความสามารถในการอุ้มน้ำของดินมีค่าลดลง ปฏิกิริยาของดินมีค่าลดลง อินทรีบัตถุมีค่า

สูงขึ้น พ่อฟอร์สมีค่า ไม่แตกต่างกันมากในทุกสภาพการใช้ที่ดิน สำหรับโภแทสเซิ่มน แคลเซียม และแมกนีเซียม มีค่าลดลงหลังจากการทำลายป่า ส่วนโซเดียมมีค่าสูงขึ้น และ การปลูกป่าช่วยทำให้ความหนาแน่นรวมมีค่าลดลงความพรุนและความสามารถในการดูดซึมน้ำ มีค่าสูงขึ้น พ่อฟอร์สมีค่าเปลี่ยนแปลงไม่น่ากันนัก โภแทสเซิ่มน แคลเซียม แมกนีเซียม และโซเดียมมีค่าลดลงเล็กน้อย

จิราภี วนิชกุล (ถึงในทองคุณ แห่งพันธ์, 2542) ได้ศึกษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน ที่ทำการเกษตรริเวณลุ่มน้ำภาคใต้โดยสุ่มตัวอย่างดิน 100 ตัวอย่าง วิเคราะห์สมบัติดิน ภาคสนามและจำแนกเป็นชุดดิน นำตัวอย่างของแต่ละชุดดินไปวิเคราะห์สมบัติทางเคมี ในห้องปฏิบัติการและนำมาประเมินความอุดมสมบูรณ์ของดิน พบรดูดินรวม 10 ชุดดินคือ ชุดดินโกรราช สันป่าทอง แม่ริน ท่ายาง เขาช้อย กำแพงแสน ท่านวัง นครปฐม จันทึก และหุบกะพง ในจำนวนนี้ชุดดินกำแพงแสนครอบคลุมพื้นที่มากที่สุด ทุกชุดดินมีระดับ ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง ยกเว้นดินล้างของชุดดินนครปฐมและจันทึกมีระดับความอุดม สมบูรณ์ค่อนข้างสูง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาคุณสมบัติของดินพื้นที่ป่าชุมชนโภคถอนทา บ้านเหลาจัน ตำบลแก่คำ อำเภอแก่คำ จังหวัดมหาสารคาม คณาจารย์ที่ได้ดำเนินการศึกษา ดังนี้

- 3.1 การสำรวจพื้นที่การศึกษา
- 3.2 การกำหนดจุดเก็บตัวอย่าง
- 3.3 การเก็บตัวอย่างดิน
- 3.4 วิเคราะห์คุณสมบัติของดิน
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 พื้นที่การศึกษา

3.1.1 สภาพทั่วไป

1) ที่ตั้ง

ป่าชุมชนโภคถอนทา ตั้งอยู่หมู่ที่ 11 บ้านเหลาจัน ตำบลแก่คำ อำเภอแก่คำ จังหวัดมหาสารคาม ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอ่าวนอกคำ ห่างจากตัวอ่าวนอกคำ 3 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 78 ไร่

2) อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลลวังแสง ตำบลมีครภาพ อ่าวนอกคำ

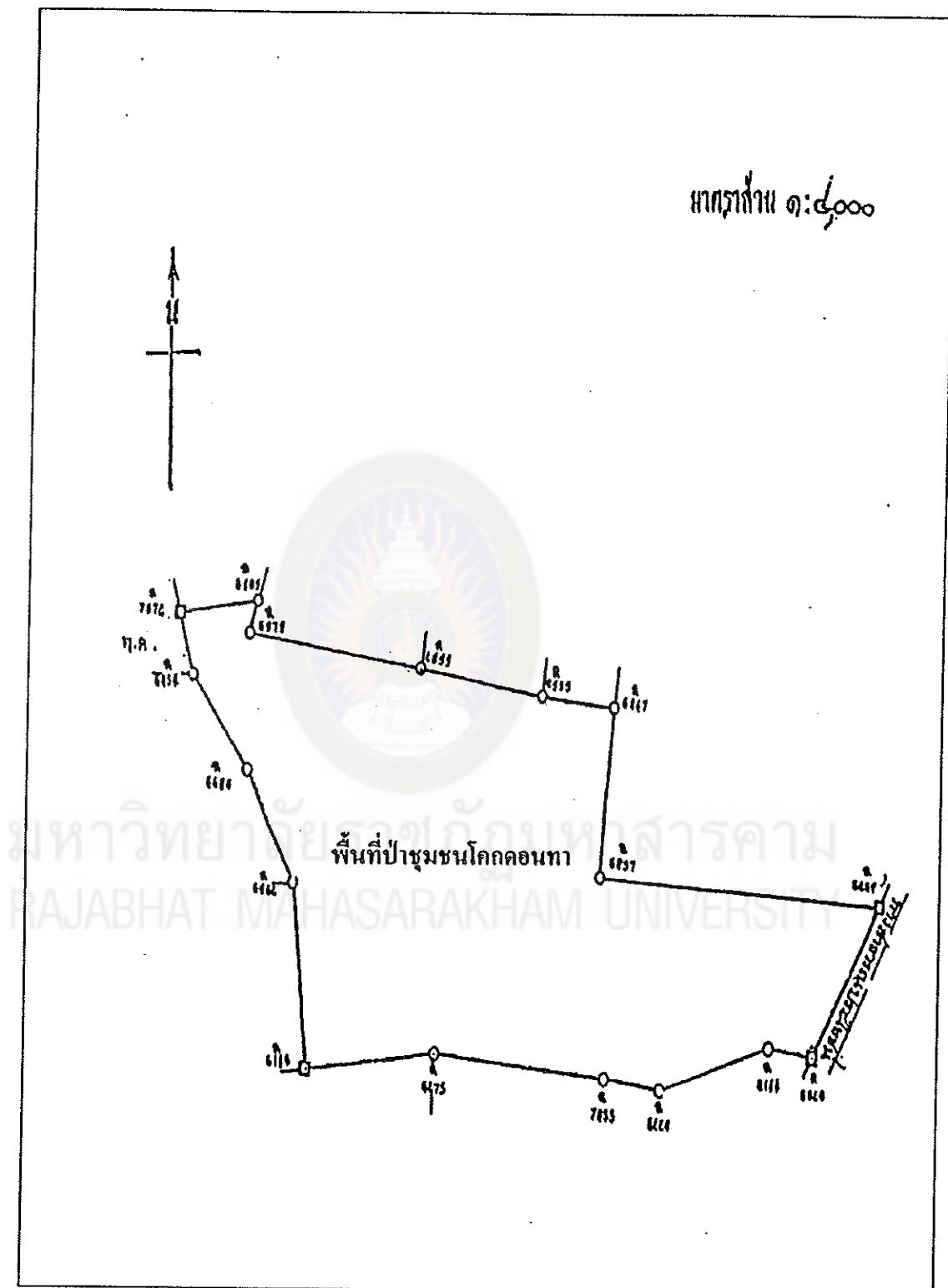
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลโนนกีบala อ่าวนอกคำ และตำบลหนองแสง อ่ากวาวีปปุ่ม

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลจันวา อ่ากวาวีปปุ่ม จังหวัดมหาสารคาม

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลถอนหัววัน อ่ากเเมือง จังหวัดมหาสารคาม
(ดังภาพที่ 3.1)

3.1.2 สภาพภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของป่าชุมชนโภคถอนทา ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ทางตอนใต้ เป็นที่ดอนเนมาะสำหรับการทำไร่และเลี้ยงสัตว์ ลักษณะดินทั่วไปเป็นดินทรายเก็บกักน้ำ ไม่มีเท่าที่ควร

ภาพที่ 3.1 อาณาเขตติดต่อด้วยรอบของป่าชุมชนโคกหนองนา

3.2 การกำหนดจุดเก็บตัวอย่างดิน

พื้นที่ป่าชุมชนโภคดอนทา บ้านเหลาจัน ตำบลแก่คำ อําเภอแก่คำ จังหวัดมหาสารคาม มีพื้นที่ทั้งหมด 78 ไร่ สภาพภูมิประเทศของป่าชุมชนโภคดอนทา ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ทางตอนใต้เป็นที่คอน เหนาฯ สำหรับการทำไร่และเลี้ยงสัตว์ ลักษณะดินทั่วไปเป็นดินกรวด เก็บกักน้ำไม่คีเท่าที่ควร ในการกำหนดจุดเก็บตัวอย่างจะเก็บตัวอย่างดินจากขอบบ่อที่อยู่ทาง ทิศใต้ไปทิศเหนือ ของขอบป่าด้านทิศตะวันตก ได้กำหนดจุดเก็บตัวอย่างดินทั้งหมด 19 จุด โดยแต่ละจุดจะทำการเก็บดินที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร (ดินชั้นบน) และ 15 - 30 เซนติเมตร (ดินชั้นล่าง) ได้แก่ จุดเก็บตัวอย่างดินที่ 1, 4, 7 และ 10 ซึ่งมีระยะห่าง 10 เมตร ของบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ จุดเก็บตัวอย่างดินที่ 2, 5, 8 และ 11 ซึ่งมีระยะห่าง 20 เมตร ของบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ จุดเก็บตัวอย่าง ดินที่ 3, 6, 9 และ 12 ซึ่งมีระยะห่าง 30 เมตร ของบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ จุดเก็บตัวอย่าง ที่ 13, 14, 15 และ 16 เป็นจุดควบคุม ซึ่งมีระยะห่าง 90 เมตร ของบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ จุดเก็บตัวอย่างดินที่ 17 และ 18 เป็นจุด เก็บตัวอย่างดินบริเวณท่อระบายน้ำเสียแต่กระยะห่างจากท่อแตก 0.5 เมตร และจุดเก็บ ตัวอย่างดินที่ 19 เป็นจุดควบคุมที่อยู่ทางทิศตะวันออกของป่าชุมชนโภคดอนทา อยู่ห่างจาก บ่อบำบัดน้ำเสียที่ 4 เป็นระยะทางประมาณ 200 เมตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

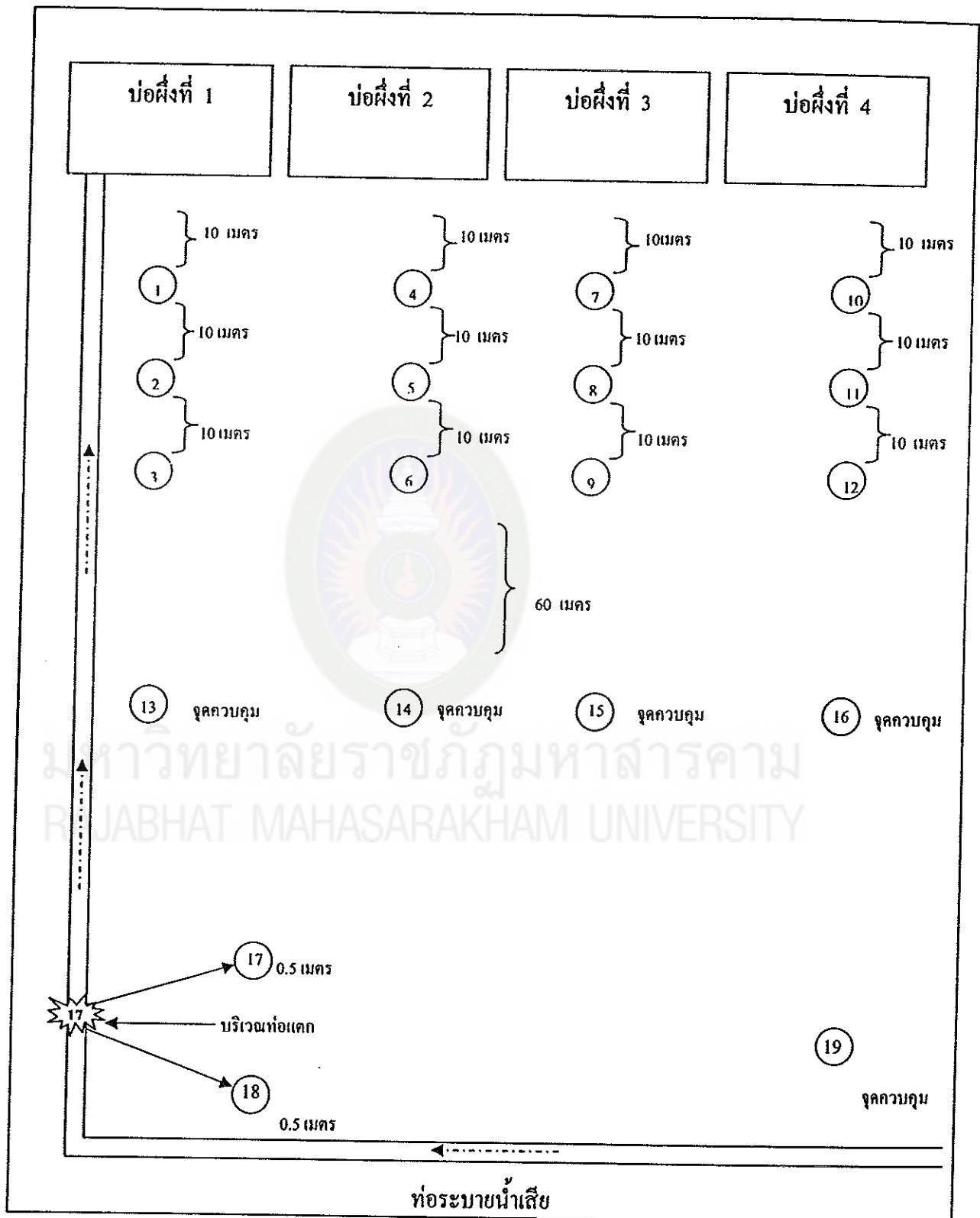
ชุดที่ 1 ระยะทาง 10 เมตร จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียบ่อที่ 1
 ชุดที่ 2 ระยะทาง 20 เมตร จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียบ่อที่ 1
 ชุดที่ 3 ระยะทาง 30 เมตร จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียบ่อที่ 1
 ชุดที่ 4 ระยะทาง 10 เมตร จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียบ่อที่ 2
 ชุดที่ 5 ระยะทาง 20 เมตร จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียบ่อที่ 2
 ชุดที่ 6 ระยะทาง 30 เมตร จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียบ่อที่ 2
 ชุดที่ 7 ระยะทาง 10 เมตร จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียบ่อที่ 3
 ชุดที่ 8 ระยะทาง 20 เมตร จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียบ่อที่ 3
 ชุดที่ 9 ระยะทาง 30 เมตร จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียบ่อที่ 3
 ชุดที่ 10 ระยะทาง 10 เมตร จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียบ่อที่ 4
 ชุดที่ 11 ระยะทาง 20 เมตร จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียบ่อที่ 4
 ชุดที่ 12 ระยะทาง 30 เมตร จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียบ่อที่ 4
 ชุดที่ 13, 14, 15 และ 16 ระยะทาง 90 เมตร เป็นชุดควบคุม จากบริเวณขอบน่อสำบักน้ำเสียห้วยหนองค

ชุดที่ 17-18 บริเวณท่อระบายน้ำเสียแตก โดยห่างจากชุดแตกประมาณ 0.5 เมตร

ชุดที่ 19 เป็นชุดควบคุม บริเวณด้านทิศตะวันออกของป่าชุมชนโภกหนองทา อยู่ห่างจากน่อสำบักน้ำเสียที่ 4 เป็นระยะทางประมาณ 200 เมตร

รายละเอียดของตัวแทนงจุดเก็บตัวอย่างคินได้นำเสนอไว้ในภาพที่ 3.2

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 3.2 ตัวແນ່ງຈຸດເກີນດ້ວຍຢ່າງດິນໃນພື້ນທີ່ປໍ່ເຫຼຸ້ນຫນໂຄກດອນກາ ທັງ 19 ຈຸດ

3.3 การเก็บตัวอย่างดิน (สถาพร ภูวิจิตรชาญ, 2541)

- 1) เครื่องอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเก็บตัวอย่างดิน ได้แก่ เครื่องมือสำหรับขุดหรือเจาะเก็บตัวอย่างดิน เช่น ขอบ หรือ ออเกอร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดอุณหภูมิของดิน ได้แก่ เทอร์โนมิเตอร์ เครื่องมือบันทึกข้อมูล ได้แก่ กระดาษ และปากกา ส่วนภาชนะที่ใส่ดิน เช่น ถุงพลาสติกให้พร้อมสำหรับการศึกษา
- 2) การเก็บตัวอย่างดินแต่ละชุดทำดังนี้ คือ ใช้ออเกอร์เก็บตัวอย่างดินชุดเป็นหลุมที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร (ดินชั้นบน) และที่ความลึก 15 - 30 เซนติเมตร (ดินชั้นล่าง) หลังจากนั้นนำดินที่ขุดได้ใส่ถุงพลาสติก บันทึกชุดเก็บตัวอย่างแต่ละชุด โดยมีรายละเอียดดังนี้ คือ คำแนะนำชุดเก็บ ระดับความลึก และระยะห่างจากบ่อบำบัดน้ำเสีย
- 3) นำตัวอย่างดินที่ได้มารส่งลงให้แห้ง บดตัวอย่างดินให้ละเอียด ร่อนด้วยตะกรงขนาด 0.2 มิลลิเมตร แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าพารามิเตอร์ตามที่กำหนดไว้

3.4 การวิเคราะห์คุณสมบัติของดิน

ตัวอย่างดินที่ทำการเก็บตัวอย่างจากข้อ 3.3 จะนำมาศึกษาคุณสมบัติของดิน ณ ห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อมมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยมีพารามิเตอร์ที่ทำการวิเคราะห์ดังนี้

- 3.4.1 คุณสมบัติทางกายภาพ ได้แก่ อุณหภูมิ (Temperature) และสีดิน (Soil Color)
- 3.4.2 คุณสมบัติทางเคมี ได้แก่ ค่าความเป็นกรดค้าง (pH) การวิเคราะห์ในโตรเรนท์ (Total N) การวิเคราะห์ฟอสฟอรัส (Available P) ค่าการนำไฟฟ้า (EC) และปริมาณตะกั่ว (Pb) รายละเอียด วิธีและเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 พารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาและวิธีวิเคราะห์คุณสมบัติคิน

พารามิเตอร์ที่ทำการศึกษา	วิธีวิเคราะห์คุณภาพดิน
- อุณหภูมิ (Temperature)	- เทอร์โมมิเตอร์
- สีดิน (Soil Color)	- เทียบสีโดยใช้สีมนุคเทียบสีรัสเซลล์ Munsell
- ค่าความเป็นกรดค้าง (pH)	- pH Meter
- การวิเคราะห์ในโครงเท็งทั่งหมุด (Total N)	- Kjedahl Method
- การวิเคราะห์ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P)	- Bray II Method / Spectrophotometer
- ค่าการนำไฟฟ้า (EC)	- Conductivity Meter
- ปริมาณตะกั่ว (Pb)	- Conc. HNO_3 / Atomic Absorption Spectrophotometer

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล (<http://wbc.msu.ac.th/wbc/edu/0504304/lesson8.htm#2>)

ข้อมูลผลการวิเคราะห์คุณสมบัติของดินจากห้องปฏิบัติการ จะนำมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยค่าสถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

3.5.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) หมายถึง ค่าที่ได้จากการนำข้อมูลทั้งหมดมารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด

$$\text{จากสูตร} \quad \bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ = ผลรวมจากคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

3.5.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หมายถึง รากที่สองของความแปรปรวน การวัดการกระจายโดยใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นจะใช้ประกอบกับการวัดแนวโน้มเชิงสูง ส่วนกลางโดยใช้ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

(<http://wbc.msu.ac.th/wbc/edu/0504304/lesson8.htm#2>)

จากสูตร
$$SD = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

SD = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

x = คะแนนแต่ละตัว

n = จำนวนคะแนนทั้งหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาคุณสมบัติของดินพื้นที่ป่าชุมชนโภคดอนทา บ้านเหล่าจัน ตำบลแก่คำ อำเภอแก่คำ จังหวัดมหาสารคาม เป็นการศึกษาคุณสมบัติของดินทางด้านกายภาพและเคมี โดยมีจุดเก็บตัวอย่าง 19 จุด ของดินชั้นบนที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร และดินชั้นล่างที่ระดับความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ได้แก่ จุดเก็บตัวอย่างดินที่ 1, 4, 7 และ 10 ซึ่งมีระยะห่าง 10 เมตร ของบ่อข้าวค่าน้ำเสียที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ จุดเก็บตัวอย่างดินที่ 2, 5, 8 และ 11 ซึ่งมีระยะห่าง 20 เมตร ของบ่อข้าวค่าน้ำเสียที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ จุดเก็บตัวอย่างดินที่ 3, 6, 9 และ 12 ซึ่งมีระยะห่าง 30 เมตร ของบ่อข้าวค่าน้ำเสียที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ จุดเก็บตัวอย่างดินที่ 13, 14, 15 และ 16 เป็นจุดควบคุม ซึ่งมีระยะห่าง 90 เมตร ของบ่อข้าวค่าน้ำเสียที่ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ จุดเก็บตัวอย่างดินที่ 17 และ 18 เป็นจุดเก็บตัวอย่างดินบริเวณ ท่อระบายน้ำเสียแตก ระยะห่างจากท่อแตก 0.5 เมตร และจุดเก็บตัวอย่างดินที่ 19 เป็นจุดควบคุม ที่อยู่ทางทิศตะวันออกของป่าชุมชนโภคดอนทา อยู่ห่างจากบ่อข้าวค่าน้ำเสียที่ 4 เป็นระยะทางประมาณ 200 เมตร ทำการเก็บตัวอย่างดินในวันที่ 4 ธันวาคม 2549 เก็บตัวอย่างดินทั้งหมด 1 ครั้ง พารามิเตอร์ที่ทำการเก็บตัวอย่าง 1 ชั้น ได้แก่ อุณหภูมิของดิน สีของดิน และปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด (Total N) และพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษา 3 ชั้น ได้แก่ ค่าความเป็นกรด-ค้าง (pH) ค่าการนำไฟฟ้า (EC) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) และปริมาณตะกั่ว (Pb)

4.1 สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของพื้นที่ป่าชุมชนโภคดอนทา

ป่าชุมชนโภคดอนทามีลักษณะเป็นป่าเดิมมีลักษณะเป็นป่าโปร่ง ประกอบด้วยต้นไม้ผลัดใบขนาดกลางและขนาดเล็กขึ้นอย่าง กระจัดกระจายไม่ค่อยแน่นกัน พันธุ์พืชที่สำคัญได้แก่ ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้เหียง ไม้พลวง และไม้ยางกราด ไม้ขนาดกลาง เช่น ไม้มะขามป้อม ไม้มะม่วงหัวแมลงวัน ไม้กระโนน และหนานเฉลิม ไม้ล้มลุกหลายชนิดที่สืบพันธุ์ด้วยเมล็ด และหน่อได้ดิน เช่น ไผ่เพ็ก บุก พืชตระกูลขิงข่า เช่น กระเจียวแดง กระเจียวขาว และพืชตระกูลหญ้า ตลอดจนพืชจำพวกอิฐอุกหลาภูชนิด ได้แก่ กล้วยไม้ เป็นต้น สัตว์ป่าที่อาศัยอยู่ในป่าเดิมรัง เช่น กົງก່າ ສີເສື້ອ ນກຂນິດຕ່າງໆ เป็นต้น โดยป่าชุมชนโภคดอนทา มีพื้นที่ติดต่อดังนี้

ทิศตะวันออกมีพื้นที่ติดต่อกับวัสดุปูน้ำหนาเหล่าจัน ดำเนลแกค่า สำเนอแกค่า จังหวัดมหาสารคาม

ทิศตะวันตกมีพื้นที่ติดต่อกับบ่อปูน้ำดีซึ่งของโรงงานหอผ้า บ้านเหล่าจัน ดำเนลแกค่า สำเนอแกค่า จังหวัดมหาสารคาม

ทิศใต้มีพื้นที่ติดต่อกับพื้นที่นาของชาวบ้านเหล่าจัน ดำเนลแกค่า สำเนอแกค่า จังหวัดมหาสารคาม

ทิศเหนือมีพื้นที่ติดต่อกับไร่ของชาวบ้านเหล่าจัน ดำเนลแกค่า สำเนอแกค่า จังหวัดมหาสารคาม

4.2 ผลการศึกษาคุณสมบัติของดินทางกายภาพ และเคมี

ผลการศึกษาคุณสมบัติของดินทางด้านกายภาพและเคมี ในพื้นที่ป่าชุมชนโดยรอบบ้านเหล่าจัน ดำเนลแกค่า สำเนอแกค่า จังหวัดมหาสารคาม ของแต่ละจุดเก็บตัวอย่างดิน มีรายละเอียดดังนี้ (แสดงในตารางที่ 4.1 – 4.7 และภาพที่ 1 - 6)

จุดเก็บที่ 1 ระยะห่างจากบ่อปูน้ำดีซึ่งที่ 1 เป็นระยะทาง 10 เมตร วัสดุหภูมิของดิน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 30.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสีดินเทียบ สีรัช Munsell คือ 7.5 YR 8/2 ซึ่งมีสีน้ำตาลปนเทาอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า(EC) มีค่าเฉลี่ย $160.47 \pm 0.12 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.70 ± 0.05 ปริมาณในไครเรนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.013 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $7.38 \pm 0.00 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $6.75 \pm 0.43 \text{ mg/Kg}$ ดินชั้นล่างที่ระดับความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสีดินเทียบสีรัช Munsell คือ 7.5 YR 8/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลปนเทาอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า(EC) มีค่าเฉลี่ย $165.37 \pm 0.75 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 5.23 ± 0.06 ปริมาณในไครเรนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.012 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $5.33 \pm 0.29 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $6.33 \pm 0.14 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 2 ระยะห่างจากบ่อปูน้ำดีซึ่งที่ 1 เป็นระยะทาง 20 เมตร วัสดุหภูมิของดิน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 25.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสีดินเทียบ

สีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 7/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลปูนเทา ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $155.50 \pm 0.20 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 5.19 ± 0.16 ปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.018 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $9.02 \pm 0.78 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.17 \pm 0.38 \text{ mg/Kg}$ คินชั้นล่างที่ระดับ ความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุกเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 8/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $149.60 \pm 0.52 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 5.24 ± 0.08 ปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.010 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $6.58 \pm 0.69 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $6.67 \pm 0.51 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 3 ระยะห่างจากบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 1 เป็นระยะทาง 30 เมตร วัดอุณหภูมิของดินที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า $25.00 ^\circ\text{C}$ สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุกเทียบสีร์หัส Munsell คือ 10 YR 7/3 ซึ่งมีสีเทาปนน้ำตาลอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $154.83 \pm 0.64 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 5.31 ± 0.26 ปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.04 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $8.75 \pm 0.00 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $6.50 \pm 0.00 \text{ mg/Kg}$ คินชั้นล่างที่ระดับความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุกเทียบสีร์หัส Munsell คือ 10 YR 7/4 ซึ่งมีสีน้ำตาลปนเหลือง ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $153.13 \pm 0.81 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 5.36 ± 0.03 ปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.025 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $5.46 \pm 0.07 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $6.58 \pm 0.14 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 4 ระยะห่างจากบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 2 เป็นระยะทาง 10 เมตร วัดอุณหภูมิของดิน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า $35.00 ^\circ\text{C}$ สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุกเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 7/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลปูนเทา ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $211.40 \pm 0.69 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.61 ± 0.06 ปริมาณ

ในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.015 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย 5.71 ± 0.26 ppm และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย 7.25 ± 0.50 mg/Kg คินชั้นด่างที่ระดับ ความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีคินศึกษาจากสมุกเทียบสีรหัส Munsell คือ 7.5 YR 8/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย 177.08 ± 0.65 $\mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.44 ± 0.02 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.02 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย 4.00 ± 0.00 ppm และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย 7.58 ± 0.12 mg/Kg

จุดเก็บที่ 5 ระยะห่างจากบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 2 เป็นระยะทาง 20 เมตร วัดอุณหภูมิของคินที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 26.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของคินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีคินศึกษาจากสมุกเทียบสีรหัส Munsell คือ 7.5 YR 7/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลปนเทา ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย 183.53 ± 0.75 $\mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.54 ± 0.03 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.022 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย 5.88 ± 0.66 ppm และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย 7.17 ± 0.14 mg/Kg คินชั้นด่างที่ระดับ ความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีคินศึกษาจากสมุกเทียบสีรหัส Munsell คือ 7.5 YR 7/4 ซึ่งมีสีน้ำตาลปนเทาแก่ ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย 182.07 ± 0.61 $\mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.34 ± 0.04 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.023 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย 5.88 ± 0.33 ppm และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย 7.17 ± 0.14 mg/Kg

จุดเก็บที่ 6 ระยะห่างจากบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 2 เป็นระยะทาง 30 เมตร วัดอุณหภูมิของคินที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 26.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของคินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีคินศึกษาจากสมุกเทียบสีรหัส Munsell คือ 7.5 YR 6/2 ซึ่งมีสีเทาอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย 158.87 ± 0.06 $\mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.26 ± 0.13 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.026 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย 5.71 ± 0.19 ppm และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย 7.67 ± 0.14 mg/Kg คินชั้น

ถ่างที่ระดับ ความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินสีกากาสูตรเทียบสี รหัส Munsell คือ 7.5 YR 8/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $154.40 \pm 0.62 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 5.36 ± 0.15 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.025 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่ เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $5.21 \pm 0.47 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.58 \pm 0.12 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 7 ระยะห่างจากบ่อข้าวคันน้ำเสียที่ 3 เป็นระยะทาง 10 เมตร วัดอุณหภูมิของดิน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า $27.00 ^\circ\text{C}$ สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของ ดินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินสีกากาสูตรเทียบ สีรหัส Munsell คือ 7.5YR7/4 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนปนแดงอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $164.73 \pm 0.46 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 5.08 ± 0.06 ปริมาณ ในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.027 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็น ประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $5.79 \pm 0.26 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.25 \pm 0.43 \text{ mg/Kg}$ ดินชั้นล่างที่ระดับ ความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินสีกากาสูตรเทียบสีรหัส Munsell คือ 7.5 YR 7/4 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนเทา ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $180.90 \pm 0.69 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 5.05 ± 0.04 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.023 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณ ฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $5.38 \pm 0.22 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.83 \pm 0.29 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 8 ระยะห่างจากบ่อข้าวคันน้ำเสียที่ 3 เป็นระยะทาง 20 เมตร วัดอุณหภูมิของดิน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า $27.00 ^\circ\text{C}$ สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของ ดินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินสีกากาสูตรเทียบ สีรหัส Munsell คือ 5 YR 7/2 ซึ่งมีสีเทาปนแดงอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $190.47 \pm 0.46 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.04 ± 0.01 ปริมาณ ในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.044 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็น ประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $7.21 \pm 0.07 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $6.50 \pm 0.25 \text{ mg/Kg}$ ดินชั้นล่างที่ระดับ ความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินสีกากาสูตรเทียบสีรหัส Munsell คือ 5 YR 8/2 ซึ่งมีสีเทาอ่อนปนแดงอ่อน ค่าการ

น้ำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $188.23 \pm 0.29 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.04 ± 0.03 ปริมาณในโครงสร้างทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.039 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $6.54 \pm 0.07 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $6.17 \pm 0.24 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 9 ระยะห่างจากบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 3 เป็นระยะทาง 30 เมตร วัสดุภูมิของดินที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 26.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์ทัสด์ Munsell คือ 7.5 YR 8/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $201.33 \pm 0.58 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 6.57 ± 0.02 ปริมาณในโครงสร้างทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.027 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $6.38 \pm 0.22 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $6.92 \pm 0.38 \text{ mg/Kg}$ ดินชั้นล่างที่ระดับความลึก 15-30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์ทัสด์ Munsell คือ 7.5 YR 8/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $169.47 \pm 0.64 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 5.65 ± 0.02 ปริมาณในโครงสร้างทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.028 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $5.88 \pm 0.45 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.17 \pm 0.76 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 10 ระยะห่างจากบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 4 เป็นระยะทาง 10 เมตร วัสดุภูมิของดิน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 28°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์ทัสด์ Munsell คือ 7.5 YR 7/2 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนปนเทาเข้ม ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $183.7 \pm 0.91 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 5.25 ± 0.02 ปริมาณในโครงสร้างทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.036 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $6.75 \pm 0.45 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.58 \pm 0.63 \text{ mg/Kg}$ ดินชั้นล่างที่ระดับความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์ทัสด์ Munsell คือ 7.5 YR 7/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนเทา ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $199.10 \pm 0.82 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 5.16 ± 0.14 ปริมาณในโครงสร้างทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.023 ± 0.00

เบอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโภชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย 5.67 ± 0.29 ppm และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย 6.83 ± 0.66 mg/Kg

จุดเก็บที่ 11 ระยะห่างจากบ่อบัวด้น้ำเสียที่ 4 เป็นระยะทาง 20 เมตร วัดอุณหภูมิของดิน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 30.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 7/2 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนปนเทาเข้ม ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย 153.97 ± 0.46 $\mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.43 ± 0.03 ปริมาณในโครงเอนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.022 ± 0.00 เบอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโภชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย 5.96 ± 0.29 ppm และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย 7.83 ± 0.38 mg/Kg ดินชั้นล่างที่ระดับ ความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 7/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลปนเทา ค่าการนำไฟฟ้ามี (EC) ค่าเฉลี่ย 150.27 ± 0.46 $\mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.93 ± 0.01 ปริมาณในโครงเอนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.022 ± 0.00 เบอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโภชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย 4.92 ± 0.47 ppm และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย 6.17 ± 0.52 mg/Kg

จุดเก็บที่ 12 ระยะห่างจากบ่อบัวด้น้ำเสียที่ 4 เป็นระยะทาง 30 เมตร วัดอุณหภูมิของดิน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 26.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 5/2 ซึ่งมีสีน้ำตาลปนเทาเข้ม ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย 150.60 ± 0.30 $\mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.33 ± 0.03 ปริมาณในโครงเอนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.043 ± 0.00 เบอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโภชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย 7.25 ± 0.45 ppm และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย 7.58 ± 0.38 mg/Kg ดินชั้นล่างที่ระดับ ความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 6/2 ซึ่งมีสีเทาอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย 146.57 ± 0.57 $\mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.46 ± 0.03 ปริมาณในโครงเอนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.038 ± 0.00 เบอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโภชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย 6.54 ± 0.14 ppm และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย 6.58 ± 0.31 mg/Kg

จุดเก็บที่ 13 ระยะห่างจากบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 1 เป็นระยะทาง 90 เมตร วัสดุภูมิของดิน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 29.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์ทัล Munsell คือ 7.5 YR 7/1 ซึ่งมีสีเทาอ่อนปนน้ำตาลอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $157.33 \pm 0.58 \mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.48 ± 0.09 ปริมาณในโครงสร้างทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.026 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $10.46 \pm 0.31 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $6.38 \pm 0.38 \text{ mg/Kg}$ ดินชั้นล่างที่ระดับความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์ทัล Munsell คือ 7.5 YR 8/2 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $148.57 \pm 0.49 \mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.36 ± 0.08 ปริมาณในโครงสร้างทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.027 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $7.34 \pm 0.31 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.08 \pm 0.14 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 14 ระยะห่างจากบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 2 เป็นระยะทาง 90 เมตร วัสดุภูมิของดิน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 26.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์ทัล Munsell คือ 7.5 YR 7/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลปนเทา ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $174.93 \pm 0.58 \mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.53 ± 0.03 ปริมาณในโครงสร้างทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.022 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $6.50 \pm 0.00 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.75 \pm 0.25 \text{ mg/Kg}$ ดินชั้นล่างที่ระดับความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์ทัล Munsell คือ 7.5 YR 8/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $181.97 \pm 0.45 \mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.61 ± 0.04 ปริมาณในโครงสร้างทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.019 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $6.54 \pm 0.14 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.00 \pm 0.35 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 15 ระยะห่างจากบ่อบำบัดน้ำเสียที่ 3 เป็นระยะทาง 90 เมตร วัสดุภูมิของดิน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 26.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษา

ของคินชั่นบัน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 6/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลปนเทา ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $175.50 \pm 0.35 \mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.50 ± 0.02 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.05 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $8.33 \pm 0.75 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $6.75 \pm 0.66 \text{ mg/Kg}$ คินชั่นล่างที่ระดับ ความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 7/2 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนปนเทาเข้ม ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $160.63 \pm 0.46 \mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.59 ± 0.07 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.037 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $8.25 \pm 0.89 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.00 \pm 0.25 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 16 ระยะห่างจากบ่อข้าวคั่นน้ำเสียที่ 4 เป็นระยะทาง 90 เมตร วัดอุณหภูมิของดินที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 27.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของคินชั่นบัน ที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 7/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลปนเทา ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $155.90 \pm 0.35 \mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.60 ± 0.04 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.045 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $7.88 \pm 0.22 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $6.17 \pm 0.14 \text{ mg/Kg}$ คินชั่นล่างที่ระดับ ความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 8/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $146.03 \pm 0.64 \mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.58 ± 0.02 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.033 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประizable (Available P) มีค่าเฉลี่ย $7.71 \pm 0.07 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $5.92 \pm 0.24 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 17 ระยะห่างจากท่อแอดกระยะทาง 0.5 เมตร วัดอุณหภูมิของดินที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 28.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบนที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสमุดเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 8/4 ซึ่งมีสีน้ำตาลปานเหลือง ค่าการนำไฟฟ้า(EC) มีค่าเฉลี่ย $154.30 \pm 0.69 \mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.84 ± 0.06 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.035 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $7.59 \pm 0.19 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $8.25 \pm 0.43 \text{ mg/Kg}$ ดินชั้นล่างที่ระดับความลึก 15-30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสमุดเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 8/4 ซึ่งมีสีน้ำตาลอ่อนปานเหลือง ค่าการนำไฟฟ้า(EC) มีค่าเฉลี่ย $153.07 \pm 0.23 \mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.60 ± 0.05 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.028 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $6.71 \pm 0.26 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.25 \pm 0.25 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 18 ระยะห่างจากท่อแอดกระยะทาง 0.5 เมตร วัดอุณหภูมิของดินที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 26.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบนที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 6/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลปานเทาเข้ม ค่าการนำไฟฟ้า(EC) มีค่าเฉลี่ย $159.80 \pm 0.52 \mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.22 ± 0.04 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.058 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $10.79 \pm 0.08 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.75 \pm 0.43 \text{ mg/Kg}$ ดินชั้นล่างที่ระดับความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษามีดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีร์หัส Munsell คือ 7.5 YR 7/3 ซึ่งมี สีน้ำตาลปันเทา ค่าการนำไฟฟ้า(EC) มีค่าเฉลี่ย $155.83 \pm 0.46 \mu\text{s}/\text{cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.56 ± 0.02 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.042 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $10.21 \pm 0.14 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $7.25 \pm 0.35 \text{ mg/Kg}$

จุดเก็บที่ 19 บริเวณทิศตะวันออกของพื้นที่ป่าชุมชนโภกคุนทาง ซึ่งเป็นจุดควบคุมอยู่ห่างจากบ่อ薪水ค้น้ำเสียที่ 4 ระยะทางประมาณ 200 เมตร วัดอุณหภูมิของดินที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร มีค่า 26.00°C สำหรับพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษาของดินชั้นบนที่ระดับความลึก 0 - 15 เซนติเมตร ผลการศึกษานี้ดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีรีหัส Munsell คือ 7.5 YR 6/3 ซึ่งมีสีน้ำตาลปานเทาเข้ม ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $169.57 \pm 0.46 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.31 ± 0.02 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.043 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $10.92 \pm 0.26 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $5.92 \pm 0.29 \text{ mg/Kg}$ คินชั้นล่าง ที่ระดับความลึก 15 - 30 เซนติเมตร ผลการศึกษานี้ดังนี้ สีดินศึกษาจากสมุดเทียบสีรีหัส Munsell คือ 7.5 YR 7/3 ซึ่งมี สีน้ำตาลปานเทา ค่าการนำไฟฟ้า (EC) มีค่าเฉลี่ย $164.27 \pm 0.12 \mu\text{s/cm}$ ค่าความเป็นกรด - ค้าง (pH) มีค่าเฉลี่ย 4.78 ± 0.0 ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N) มีค่า 0.04 ± 0.00 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) มีค่าเฉลี่ย $8.58 \pm 0.26 \text{ ppm}$ และปริมาณตะกั่ว (Pb) มีค่าเฉลี่ย $6.25 \pm 0.50 \text{ mg/Kg}$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์อุณหภูมิ (Temperature)

ลำดับที่	ระดับอุณหภูมิ (°C)
1	30
2	25
3	25
4	35
5	26
6	26
7	27
8	27
9	26
10	28
11	30
12	26
13	29
14	26
15	26
16	27
17	27
18	26
19	27

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์สีดิน (Soil Color)

จุดที่	ค่าสีดิน (Soil Color)			
	ดินชั้นบน		ดินชั้นล่าง	
	รหัส Munsell	คำสี	รหัส Munsell	คำสี
1	7.5YR8/2	สีน้ำตาลปนเทาอ่อน	7.5YR8/3	สีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน
2	7.5 YR7/3	สีน้ำตาลปนเทา	7.5 YR8/3	สีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน
3	10 YR7/3	สีเทาปนน้ำตาลอ่อน	10 YR7/4	สีน้ำตาลปนเหลือง
4	7.5 YR7/3	สีน้ำตาลปนเทา	7.5 YR8/3	สีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน
5	7.5 YR7/3	สีน้ำตาลปนเทา	7.5 YR7/4	สีน้ำตาลปนเทาแก่
6	7.5 YR6/2	สีเทาอ่อน	7.5 YR8/3	สีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน
7	5 YR7/4	สีน้ำตาลปนแดงอ่อน	7.5 YR7/3	สีน้ำตาลปนเทา
8	5 YR7/2	สีเทาปนแดงอ่อน	5 YR8/2	สีเทาอ่อนปนแดงอ่อน
9	7.5 YR8/3	สีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน	7.5 YR8/3	สีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน
10	7.5 YR7/2	สีน้ำตาลอ่อนปนเทาเข้ม	7.5 YR7/3	สีน้ำตาลปนเทา
11	7.5 YR7/2	สีน้ำตาลอ่อนปนเทาเข้ม	7.5 YR7/3	สีน้ำตาลปนเทา
12	7.5 YR5/2	สีน้ำตาลปนเทาเข้ม	7.5 YR6/2	สีเทาอ่อน
13	7.5 YR7/1	สีเทาอ่อนปนน้ำตาลอ่อน	7.5 YR8/2	สีน้ำตาลปนเทาอ่อน
14	7.5 YR7/3	สีน้ำตาลปนเทา	7.5 YR8/3	สีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน
15	7.5 YR6/3	สีน้ำตาลปนเทาเข้ม	7.5 YR7/2	สีน้ำตาลอ่อนปนเทาเข้ม
16	7.5 YR7/3	สีน้ำตาลปนเทา	7.5 YR8/3	สีน้ำตาลอ่อนปนเหลืองอ่อน
17	7.5 YR8/4	สีน้ำตาลอ่อนปนเหลือง	7.5 YR8/4	สีน้ำตาลอ่อนปนเหลือง
18	7.5 YR6/3	สีน้ำตาลปนเทาเข้ม	7.5 YR7/3	สีน้ำตาลปนเทา
19	7.5 YR6/3	สีน้ำตาลปนเทาเข้ม	7.5 YR7/3	สีน้ำตาลปนเทา

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์การนำไฟฟ้า (EC)

ลำดับ	ค่าการนำไฟฟ้า ($\mu\text{s}/\text{cm}$)			
	ดินชั้นบน		ดินชั้นล่าง	
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	160.47	0.12	165.37	0.75
2	155.50	0.20	149.60	0.52
3	154.83	0.64	153.13	0.81
4	211.40	0.69	177.08	0.65
5	183.53	0.75	182.07	0.61
6	158.87	0.06	154.40	0.62
7	164.73	0.46	180.90	0.69
8	190.47	0.46	188.23	0.29
9	201.33	0.58	169.47	0.64
10	183.77	0.91	199.10	0.82
11	153.97	0.46	150.27	0.46
12	150.60	0.30	146.57	0.57
13	157.33	0.58	148.57	0.49
14	174.93	0.58	181.97	0.45
15	175.50	0.35	160.63	0.46
16	155.90	0.35	146.03	0.64
17	154.30	0.69	153.07	0.23
18	159.80	0.52	155.83	0.46
19	169.57	0.46	164.27	0.12

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความเป็นกรด-ค้าง (pH)

จุดที่	ค่าความเป็นกรด-ค้าง (pH)			
	คืนชั้นบน		คืนชั้นล่าง	
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	4.70	0.05	5.23	0.06
2	5.19	0.16	5.24	0.08
3	5.31	0.26	5.36	0.03
4	4.61	0.06	4.44	0.02
5	4.54	0.03	4.34	0.04
6	4.26	0.13	5.36	0.15
7	5.08	0.06	5.05	0.04
8	4.04	0.01	4.04	0.03
9	6.57	0.02	5.65	0.02
10	5.25	0.02	5.16	0.14
11	4.43	0.03	4.93	0.01
12	4.33	0.03	4.46	0.03
13	4.48	0.09	4.36	0.08
14	4.53	0.03	4.61	0.04
15	4.50	0.02	4.59	0.07
16	4.60	0.04	4.58	0.02
17	4.84	0.06	4.60	0.05
18	4.22	0.04	4.56	0.02
19	4.31	0.02	4.78	0.02

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (Total N)

ชุดที่	ปริมาณในโตรเจนทั้งหมด (%)	
	คืนชั้นบน	คืนชั้นล่าง
1	0.013	0.012
2	0.018	0.010
3	0.040	0.025
4	0.015	0.020
5	0.022	0.023
6	0.026	0.025
7	0.027	0.023
8	0.044	0.039
9	0.027	0.028
10	0.036	0.023
11	0.022	0.022
12	0.043	0.038
13	0.026	0.027
14	0.022	0.019
15	0.050	0.037
16	0.045	0.033
17	0.035	0.028
18	0.057	0.042
19	0.043	0.040

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P)

ชุดที่	ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (ppm)			
	คืนชั้นบน		คืนชั้นล่าง	
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	7.38	0.00	5.33	0.29
2	9.02	0.78	6.58	0.69
3	8.75	0.00	5.46	0.07
4	5.71	0.26	4.00	0.00
5	5.88	0.66	5.88	0.33
6	5.71	0.19	5.21	0.47
7	5.79	0.26	5.38	0.22
8	7.21	0.07	6.54	0.07
9	6.38	0.22	5.88	0.45
10	6.75	0.45	5.67	0.29
11	5.96	0.29	4.92	0.47
12	7.25	0.45	6.54	0.14
13	10.46	0.31	7.34	0.31
14	6.50	0.00	6.54	0.14
15	8.33	0.75	8.25	0.87
16	7.88	0.22	7.71	0.07
17	7.59	0.19	6.71	0.26
18	10.79	0.08	10.21	0.14
19	10.92	0.26	8.58	0.26